

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec . . . „ 2.—
 za Nemčijo celoletno . . . „ 28.—
 za ostalo inozemstvo . . . „ 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . „ 2.—
 V upravi prejemov mesečno . . . 1.70
Sobotna izdaja:
 Za celo leto . . . 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

Ilustrati:
 Enostolpna petitvra (72 mm):
 za enkrat . . . po 18 v
 za dvakrat . . . „ 15 „
 za trikrat . . . „ 13 „
 za večkrat primeren popust.
 Paročna oznaka, zahvale, osmerilnice (ld.):
 enostolpna petitvra po 2) vin.
Poslano:
 enostolpna petitvra po 40 vin.
 Izhaja vsak dan, izvenredno ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 8. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrsko 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Petrograd in Carigrad.

Zadnji govori v ruski dumi so jasno izpovedali ruski politični cilj: Rusija mora dobiti izhod v toplo morje.

Zemlje Rusiji ne manjka. Njeno ogromno prebivalstvo se sicer naglo množi, toda pravega izseljevanja Rusija ne pozna. Ruski izseljenci so večinoma Judje, politični begunci in zatirani Poljaki. Ruski mušik, pa naj se še tako množi, ima še doma in v Sibiriji obilo plodne zemlje, katera mu bo pri boljšem in intenzivnejšem obdelovanju dajala obilo kruha in žita za svetovno trgovino. V tem tiči ravno problem političnih in gospodarskih stremeljenj ruske vlade. Kako dvigniti zemljo in mušika in mu priboriti svetovni trg? Na svetovni trg vodi iz Rusije pot preko Nemčije in Avstrije. Z obema državama je Rusija v vojni in zadnji sklepi državnega sveta in razlastilna postava glede nemških kolonistov kažejo, da se v bodoče Rusija misli v industriji in trgovini emancipirati od osrednjih evropskih držav in se postavi na lastne noge: dvigniti svoje poljedelstvo, ustanoviti svojo domačo industrijo, se nasloniti na Francoze in poiskati novih potov v svet.

Zemlje tedaj Rusiji ne manjka, trgovsko pot po suhem noče več hoditi, kje priti v svet? Sibirski železnica mora prevoziti več tisoč kilometrov, predno pripelje v Vladivostok. To pa je na skrajnem vzhodu in nima tako srečne lege, kakor sta jo obetala Port Artur in Dalnji, ki sta ležala tik pred Pekinom v naročju Kitajske in pred nosom Japonske. Ravno ta ugodna lega teh pristanišč, ki je obetala Rusom krasno gospodarsko in politično bodočnost v Tihem Oceanu, je pa zbudila Japonce, ki so Rusom to vzeli in sedaj sami jemljejo Kitajski neodvisnost, da uresničijo cilj imperializma: ustvariti ogromno enotno državo rumene rase. Na severu zapira morsko pot led, iz Vzhodnega morja pa ji tik pred Petrogradom zapirajo ozko morsko cesto Nemčija, Danska, Švedska in Norveška. Zemljepisni položaj sam sili Rusijo, da si išče izhoda v svet na jugu mimo Carigrada skozi Dardanele v Sredozemsko morje. To je najkrajša pot, kjer pride Rusija lahko takoj v najvažnejše križišče vseh svetovnih trgovinskih potov: v osrednjo in južno Evropo, skozi Gibraltar v Ameriko, v Afriko, v Palestino in skozi Sueški kanal tudi v srednjo Indijo in Avstralijo. Če hoče to doseči in s tem dobiti zra-

ka za svoje politično in gospodarsko življenje, mora dobiti Carigrad in Dardanele na eni strani in še bolj na jugu po suhem preko Armenije in Perzije pot v Palestino k Sredozemskemu morju. Cela Mala Azija in predvsem Palestina mora postati ruska. En cilj: Carigrad je dal Rusom že Peter Veliki, drugi cilj je iz sanj in želja posameznikov postavila kot zahtevo sedanja vojska. Ruskemu mušiku so najsilnejše tri besede: »Matjuška Moskva«, Carigrad in Palestina. Narod je globoko veren: v Moskvi je morje cerkva, iz Carigradu je dobila Rusija vero, v Palestini sveto deželo Gospodovega rojstva in življenja. pa noben narod ne pošilja tako številnih in pobožnih romarjev kakor ravno ruski.

To hrepenenje verne duše priproste ruskega mušika po sveti deželi, njegovo iskreno željo, da na Sveti Sofiji odpravi polmesec in zopet dvigne sveti križ, daje ruski vladni politiki tako določen in vzvišen cilj, da ga tudi priprosta neuka glava razume in sprejme kot lepega in vzvišenega in vrednega velikih žrtev, ker bi s tem zadovoljila versko hrepenenje in doseglja gospodarsko vse, kar je za razvoj Rusije prvi in zadnji predpogoj.

Pred kratkim je ruski car svoji prestolici vzel nemško prevlado in ji dal ime Petrograd. Petrograd in Carigrad! Car Peter Veliki je ustanovil Petrograd, on je pa tudi dal ruski politiki smer: Carigrad. Pred dobrimi dvesto leti je Peter Veliki vzel Švedom močvirno zemljo, jo osušil z ogromnimi stroški, sezidal pristanišče in nato prisilil rusko plemstvo, da se je začelo seliti v St. Peterburg. Koncem 18. stoletja je mesto po 100 letih obstanka imelo že 220.000 prebivalcev in po Petrovih besedah bi naj bilo za Rusijo: »Okno v Evropo«.

Tudi Peter Veliki je ob svojem času vodil vojsko proti Turčiji. Namen te vojske je sam povedal: osvoboditev pravoslavnih balkanskih narodov izpod turškega jarma in izpremembo svete Sofije v krščansko cerkev. Ruski carji so se vedno smatrali za dediče bizantinskih vladarjev v Carigradu in tako je nastal v Rusiji tudi »testament Petra Velikega«. Zgodovinsko se sicer ne dá dokazati, da je listino res Peter sam napisal, toda naročilo in smer politike je Petrova: »Carigrad!« Koliko bojev je že Rusija bojevala za Carigrad, vanj še ni prišla. Sedaj je zlomljeno nasprotovanje Angležev, zato Rusija zbira vse zadnje sile, da doseže cilj svojih želja: priti po najkrajši poti v

svet. Izhoda rabi, ker drugače bi bila podobna ogromnemu kotlu, ki ima preveliko napetost in grozi z eksplozijo; zato rabi ventila. Umevno je to rusko stremenje po izhodu, toda iz osrednje Evrope se slišijo glasovi, ki iz svojih gospodarsko političnih stremeljenj žele, da bi Rusija iskala izhoda v Perzijskem zalivu in se umaknila Carigradu.

Italijanska nevtralnost in Balkan.

(Izvirni dopis »Slovenec« — A. B.)

Sofija, 9. februarja.

V poslednjem času se mnogo govori in piše o prijateljskem sporazumu med Avstrijo in Italijo. Posebno pa, odkar so Avstrijci umaknili svoje vojne oddelke z italijanske meje, ni skoraj več dvoma o tem sporazumu. Tudi ni več pravega vzroka za kakšno nespornost med tema velesilama. Časi so minili, ko so bile strune napete ne samo med njima, nego tudi med Italijo in nekaterimi balkanskimi državami. Sporazum med Italijo in Avstrijo ima pa tudi ugoden vpliv na mir med nevtralnimi državami na Balkanu.

Italija je sedaj v ugodnem položaju: ona se ne vojuje, a drži svojo moč pripravljeno za ono dobo, ko bo nastopila likvidacija vojne, katera se mora v nedeljni bodočnosti končati. Vojujoče države se drže nasproti Italiji vse enako prijazno. Zakaj? Boje se, da bi se sedanje približno ravnotežje med vojujočimi se silami ne narušilo vsled pristopa Italije na eno ali drugo stran.

To Italija dobro ve in zna to tudi izkoristiti: okupirala je del Albanije, ne da bi ji oporekala niti trozveza, niti trojni sporazum. A hoče se še bolj okoristiti in zato se dobriča zdaj Avstriji, zdaj kakim drugim velikim ali malim državi. V takem položaju sta tudi Rumunija in Bolgarija ponudili Italiji roko, češ, ako so velike države z njo v tako prijateljskih razmerah, zakaj bi se male države z njo še bolj ne sprijaznile? Od tega morejo poslednje imeti samo korist, ne da bi kaj tvegale. Ako Italija ohrani svojo nevtralnost do konca, bo to na korist ne samo vojujočim se, nego tudi drugim nevtralnimi državam. Od poslednjih se ne zahteva nobenih žrtev; a kar žrtvuje neka gotova vojujoča se država, da ohrani Italijo nevtralnost do konca, je ta žrtev doprinešena tudi za ostale, katere bi ji morale biti hvaležne; ampak — nehvaležnost je sploh plačilo sveta.

Vendar se tukaj vidi, da je z italijansko nevtralnostjo — kak

so žrtve, za to se ne vpraša — tudi mir na Balkanu nekako garantiran, ali vsaj ni v taki nevarnosti, kakor bi bil pri vmešavanju Italije v evropsko vojno. Nevtralne balkanske države, posebno Rumunija, so pri tem položaju začele voditi svojo politiko v soglasju z italijansko politiko. Torej čim več sporazuma dosega Italija z evropskimi velesilami, čim bolj si ona zajamčuje sedanji miren položaj, tem močnejše raste sigurnost glede miru med državami na Balkanu.

Dokler se v stratežnem oziru ne zgodi nenadno kaj takega, kar bi ravnotežje na bojnem polju narušilo, se tudi lahko reče: miren Balkan!

× × ×

Priobčili smo ta dopis, ker nam marsikaj pove iz balkanskega stališča. Italija ima sedaj Valono. Svoj čas se je mnogo govorilo o zvezi med Italijo, Bolgarijo in Rumunijo. Ali je prišlo do prave pisane pogodbe, se ne vé. Kdo bo take reči objavljati! Pač pa bo treba to zadevo pozorno zasledovati, ker gotovim italijanskim krogom se zdi posest Valone premalo varna posest in je že padla beseda o italijanski hegemoniji na Balkanu.

Francoski in angleški vojni načrti.

Iz dobropoučenih švicarskih krogov se poroča:

Splošno razširjeno mnenje, ki ga podkrepljujejo od časa do časa oficijozna francoska poročila, da je ves vojni načrt generalissima Joffreja v glavnem ta, da zažre Nemce ob brezkončni verigi strelskih jarkov, ki se raztezajo na stotine milj daleč skozi severno Francijo — kakor dolga siva kača (Kitchenerjev primer!), da jih tu v počasni borbi utruji in omehča, nikakor ne odgovarja istini. Nasprotno sta si francosko in sodelujoče angleško vojno vodstvo popolnoma na jasnem, da bi ta način vojne ne puščal prvemu, kar bi jemal drugemu, in da bi se na ta način nikakor ne dala doseči končna odločitev, katere se ne more brezkraino zavleči. Zato tudi obe armadni vodstvi ne izpustita izpred oči trenotka, ko bodeta morali zapustiti pasivnost pozicijskega boja in preiti k aktivnosti v odprti bitki ter se za ta trenotek neprestano pripravljati.

Romani v Švici, ki precej očito simpatizirajo s Francozi in dobivajo od njih redna poročila, pripovedujejo, da Francozi in Angleži že za marec nameravajo veliko ofenzivo, v kateri bodo nastopali z

LISTEK.

Po Italiji.

V »Frankfurter Zeitung« z dne 14. februarja beremo obširno poročilo o potovanju po Italiji in v naslednjem prinašamo nekaj odlomkov.

Kdor bi hotel v nacionalističnih listih, posebno milanskih, najti resnično sliko pravega razpoloženja po Italiji, bi se motil. Po mestih je res precej toda, kjer kažejo čete grozeč vojni vojaštva, posebno mlajših letnikov, obraz, so ti povod bolj skrbi pred splošno stavko in podobnimi mrzličavimi pojavi italijanskega javnega življenja.

Tujcev-popoltnikov ni, industrija zelo trpi, in brezposelnost se pozna v precejšnjem obsegu. Sicer severna industrijska mesta ne trpijo toliko, ker delajo za vojaške namene — ne samo svoje dežele —, v Genovi je pristaniški promet velik, toda v revnejše kraje se je vrnilo na stotisoče ljudi, ki so kar naenkrat izgubili delo v drugih krajih Evrope.

Preskrba premoga je bila za Italijo vedno težko vprašanje, ker se je dežela z dosedanjim ureditvijo podala v dalekosežno odvisnost od Angleške.

Sedaj pridno dovažajo premog iz ostale Evrope in na kolodvorih in železniških progah leže veliki skladi premoga. Ljudstva pa ne sliši nikdar govori o premogu.

Zelo resno je tudi vprašanje kruha in žita — Italija mora krušna žita uvažati — in vlada se je predolgo obotavljala z dovolitvijo uvoza. Med tem časom pa je Angleška znala uvoz žita navezati na vse mogoče pogoje. Italijanski javnosti je to dobro znano, pa ne govori o tem, četudi ve, da je to vzrok visokim cenam prometne težkoče, nezadostne pristaniške naprave v Genovi in pa blazna spekulacija. Vendar pa ljudstvo pusti, da Nemcem sovražno časopisje dela Nemčijo odgovorno za krušno draginjo, češ da se je preveč živil izvozilo v Nemčijo.

Te neosnovane obdolžitve najbrže izvirajo iz neke nezvestne želje italijanskega občinstva, da ta neutemeljena jeza proti Nemčiji najde opravičbo v sami sebi. Da jeza ni tako globoka, kakor bi se smelo soditi po razdraženosti in je samo močnejša oblika že davnega odpora proti vsem Severncem. Naši sovražniki so znali Italijanom dopovedati, da je Nemčija zakrivila in začela vojsko in da zato nosi odgovornost za vse zlo, ki ga vojna povzroča nevtralnimi. Znali so ljudstvo,

ki je zelo nedostopno za sočutje, navdušiti za usodo Belgije.

Sovraštvo, katero se oznanjuje proti Nemčiji, pa je v bistvu samo odsev, ki pada na našo zaveznico Avstrijo. Proti nji je naperjena slepa strast, ki ima v sporočilih preteklih časov svoje korenine in je dobivala v malenkostih in zbudljivih žal vedno novega goriva. Živelo je že davno pred vojsko in je našim sovražnikom nudilo kaj uspešno sredstvo za njihovo podzemeljsko rovanjenje. Francozi in Anglija se izvrstno razumejo na ustvarjanje štimunge in za denar obema nič ni. V Italiji se javno govori o velikih in manjših zneskih, ki prihajajo v deželo. Pa to ni edino orožje. Kako znajo Francozi zmešano navdušenje nekaterih mladih Italijanov, ki so se drli za tuje interese naščuvati v smrtni ogenj, izrabiti politično, je v Nemčiji znano. Francoski listi in agenti skušajo sedaj Italijane prepričati, da mora biti stvar deželi že zato sveta, ker je tekla zanjo italijanska kri. V zgornjeitalijska mesta je prišlo tudi neštevilno »poldam« iz francoskih in belgijskih varietejev; francoska vlada jih podpira in ženske vprizarjajo dan za dnem majhne ovacije za trospornostne interese.

Italijanska vlada navidez vse dopušča. kar ravno ne nasprotuje naj-

praprostejšim zahtevam olike. V resnici pa so ji ljubši listi, ki ščuvajo proti Avstriji, kakor pa drugi. Spada namreč v njeno politiko, da se pusti siliti. Tako je sedaj v najbogatejših krajih, kamor prihaja več tujcev kakor pa v lepše kraje, skoro vse časopisje nam nasprotno in na videz tudi ljudstvo. Na jugu — v revnejših krajih pa je že zunanja slika drugačna.

Bremen vojaških priprav, ki jih vlada ljudstvu nalaga, bi v mirnih časih ljudstvo ne sprejelo. Če bi Salandrov ministro hotelo stvar gnati v katastrofo — bi vsaj v prvih tednih — o tem ne smemo dvomiti — lahko računalo na brezpogojno in požrtvovalno pomoč cele dežele, kajti mirna razmišljanja in pravični pomisleki bi tedaj umoknili pod mogočno plamtečim sovraštvom. Zato tudi skoro sleherni odobrava parolo vlade, da mora biti Italija oborožena do zob. Da bi pa imeli odgovorni možje, ki končno vendar tudi v Italiji odločujejo kako resno voljo za vojsko, je pa več kakor dvomljivo. Seveda je tudi v Italiji najbolj slišati one, ki kričijo najbolj na glas, pa ne dobijo zmeraj pravega odgovora, ki bi jim zaprl usta. V Rimu sem slišal v tramvaju govoriti nekaj mladih ljudi razburjeno o potrebi, da se »neodrešene kraje« osvobodijo takoi

razdeljenimi vlogami in na ločenih potih. Posebno velikopotezno zasnovan napad se ima izvršiti na Belgijskem ter so si njegovo izvedbo pridržali Angleži. Z njim naj se dokumentira teza britanske politike, da se Anglija bori v prvi vrsti za upostavo v Belgiji poteptanega mednarodnega prava. Za osvoboditev Belgije se ima zastaviti celokupna razpoložljiva angleška vojna moč na kopnem in na morju. Napad se ima izvršiti istočasno od zapada in severa s pomočjo izkrcanih čet.

Ostanki starega francoskega ekspedicijskega zbora, dve od nanovo izvežbanih armad in kakih 300.000 Indijcev in kolonialnih čet imajo prodirati pri črti reke Lys, druga, slabjša skupina čet se istočasno vrže na obal pri Ostendeju. Delež francoskih čet ob Aisni v tem velikem podjetju je mišljen le kot postranskega pomena in naj bi imel k večjemu demonstrativni značaj. Francoska glavna moč ima namreč približno istočasno stopiti v akcijo čisto drugje in iskati odločitve ločeno od Angležev po svojih lastnih potih. V to svrhu se že mesece delajo najboljše priprave.

Tri nove velike armade, ki so od »dolge, sive kače« popolnoma ločene, so se osnovali. Ena je zbrana v utrjenem taboru pri Parizu, druga in najmočnejša stoji na planoti Langres, tretja in zadnja pa pri Besanconu. To so sile, s katerimi se ima izvesti veliki francoski ofenzivni sunek, so katerem menijo poučeni romanski krogi v Švici, da se bo izvršil v isti smeri kakor prva francoska ofenziva v septembru. Kar se je tedaj poizkusilo, je odgovarjalo velikemu, temeljnemu načrtu francoskega generalnega štaba za napad, vendar so bile tedanje razpoložljive moči nezadostne, pa tudi v vodstvu je bilo dokaj gnilega.

Danes menijo na Francoskem, da so škodo in pomanjkljivosti zadostno popravili in Nemce med Belgijo in severno Francijo dovolj trdno zagostili, tako da so varni pred tem, da bi bili prehiteni kakor meseca septembra. Tako škaterske informacije. Iz trdovratnosti, s katero se Francozi drže vogeške črte, bi se dalo sklepati, da nameravajo Francozi tu izvesti svojo ofenzivo.

Seja ljubljanskega občinskega sveta.

Ljubljana, 16. februarja 1915.

Sejo vodi podžupan dr. Triller, ker je obolev župan dr. Tavčar, sicer ne nevarno, a tako, da ne sme zapustiti sobe. Podžupan želi, naj bi župan kmalu ozdravel.

Veseli dogodek v prestolonaslednikovi rodbini.

Podžupan: Prestolonaslednikova prevzvišena soproga je povila krepkega dečka. Občinski svet najskrenejše pozdravlja najmlajšega princa vladarske hiše. Poklanjamo našo najvdanejšo čestitko in prosim vladnega zastopnika vlad. svetnika Kremenskega, naj se potom dež. predsedstva to izporoči prestolonaslednikovi rodbini.

Zahvala maršala Friderika.

Na čestitko ljubljanskega občinskega sveta je došla potom c. kr. deželne predsednika barona Schwarza sledeča brzojavka: S polnim srcem se zahvaljujem

za potom c. kr. notranjega ministrstva izporočene čestitke občinskega sveta in deželne glavnega mesta Ljubljane povodom mojega imenovanja maršalom. Prosim o tem obvestiti gospoda župana. Maršal nadvojvoda Friderik.

Odgodene občinske volitve v Ljubljani.

Podžupan: Došel je županu sledeči dopis kranjske deželne vlade z dne 20. januarja, št. 1685: Ker je zdaj odrinil velik del volilcev ljubljanske mestne občine v aktivno vojaško službo in ker izvedba novih volitev članov in namestnikov občinskega sveta deželne glavnega mesta Ljubljane ob času, ki ga določa tukajšnji odlok s 25. februarja 1913, št. 225/preds., to je aprila 1915, s stališča koristi v vojskino službo vpoklicanih volilcev ni umestna, se Vaše Velerodje naproša, naj do nadaljnjega obvestila opusti priprave in razpis za nove volitve članov in namestnikov občinskega sveta, oziroma naj se ustavijo morebitne že ukrenjene odredbe.

Ugovor proti določitvi pristojbinskega nametka.

Finančna oblast je predpisala pristojbinski namestek v znesku okroglo 83.000 kron. Ker se zdi ta vsota previsoka, je vložil župan ugovor, kar vzame občinski svet v vednost.

Pritožbi proti proračunu in proti odkupu Turkovega pogrebnega zavoda.

Podžupan: Deželni odbor je z ozirom na pritožbo občinskih svetnikov Kregarja, Štefeta in dr. Ambrosia izpremenil mestni proračun tako, da se mora obč. svet še enkrat pečati z njim. Razveljavil je tudi sklep o nakupu Turkovega pogrebnega zavoda. Predlaga, naj se obe zadevi izročita finančnemu odseku. Kadar o teh stvarih sklepa zopet občinski svet, tačas se tudi sklepaj, če se vložijo pritožba na upravno sodišče ali ne.

Dovoljen šentpeterski most.

Podžupan naznani, da je potrdila deželna vlada izpremenjene načrte za zgradbo novega šentpeterskega mostu.

Jamstvo občine za krojaško zadrugo glede na vojaške obleke.

Z ozirom na podžupanovo poročilo se izpremeni sklep o garanciji za vojaško obleko krojaški zadrugi, ker je prevzel organizacijo izdelovanja vojaške obleke obrtni pospeševalni urad pod pogojem, da jamči za blago, izdelano na deželi, deželni odbor, za mesto Ljubljana pa ljubljanska občina. Sklene se, da se poda tozadevni reverz.

Podžupan prečita nato sledeče zanimivo poročilo mestnega fizika dr. Krajca:

Zdravstveno stanje mestnega prebivalstva v Ljubljani.

je bilo v minulemu letu 1914. prav ugodno. Nastopila ni nobena nalezljiva bolezen v epidemični obliki. Spomladi 1914 je pogosteje nastopala difterija, in sicer je v cellem letu obbolelo 46 otrok, od teh sta pa le dva umrla. Škrlatica pojavila se je le posamično, v cellem letu 10 slučajev, ki so vsi ozdraveli. Trebušni legar naznanjen je bil v petih slučajih, v katerih je eden umrl. Griža prijavljena je bila pri štirih osebah, od katerih sta dve umrli. — Leta 1914. je umrlo v Ljubljani 1123 oseb, od teh je bilo

685 domačinov-Ljubljancev. Umrljivost Ljubljancev-domačinov je torej tudi v minulemu letu bila jako ugodna, 13,6 na tisoč, kakor tudi že celo vrsto minulih let. Povprečna umrljivost v letih 1906—1910 je znašala 17,6 na tisoč. — Tudi odkar se je pričela vojska in je došlo precejšnje število z nalezljivimi boleznimi bolnih vojakov v razne tukajšnje bolnice, se ni razširila nobena nalezljiva bolezen med občinstvom. Naznanjena je bila decembra 1914 med civilnim občinstvom škrlatica trikrat, difterija desetkrat, trebušni legar enkrat; vsi ti slučajji so ozdraveli. Januarja 1915 škrlatice sploh ni bilo, difterija v 2 slučajih, ki sta obadva ozdravela, trebušni legar v štirih slučajih v Črni vasi in Spod. Šiški, od teh je umrl eden. Smrtnih slučajev v obč. med ljubljanskim občinstvom je bilo decembra 1912. 64, leta 1913. 68, leta 1914. 66; januarja 1913. 68, leta 1914. 57, leta 1915. 64. Razen zgoraj navedenih nalezljivih bolezenskih slučajev med ljubljanskim občinstvom ni bilo in tudi sedaj ni; nismo imeli in dosedaj tudi nimamo koz, nimamo kolere in ne pegatega legarja.

Dopolnilna volitev v policijski odsek.

Podžupan: Odsotna sta vsled vojaške službe člana policijskega odseka dr. Pipenbacher in Tomaž Novak. Izvolita se mesto teh Likozar in Koleča. Po seji se policijski odsek sledeče konstituira: predsednik Likozar, podpredsednik Štefe.

Finančne zadeve.

Odkloni se prošnja Marije Klopčajerjeve, ki prosi, naj ji občina povrne stroške parcelacije. — Franu Krapežu se doplača na dogovorjeno odškodnino za izpraznjenje greznice pri topničarski vojašnici 600 K.

Stavbne zadeve.

Dr. Novak poroča o poročilu mestnega stavbnega urada o resoluciji Štefeta glede na ureditev javnih stranišč in pisuarjev. Meritorno so navedbe umestne. Magistrat je poizkušal odstraniti glavne nedostatke, a to je v zvezi s kanalizacijskimi deli in naj se zato odgodi na poznejši, ugodnejši čas. — Obvelja.

Dr. Novak nadalje predlaga, naj se tudi samostojni predlog obč. svetnika Šerjaka o napravi pisarja na Ribjem trgu odgodi na poznejši čas. — Obč. svetnik Štefe podpira predlog, češ, da je župan toliko prihranil pri neodkidanju snega, da bi se ta mali strošek že pretrpel. Podžupan dr. Triller: Pa je tlakarina odpravljena. (Klici: Bomo pa nekaj prihranili, ker Turkovega zavoda ne bomo kupili.)

Zastopnik mestne občine v c. kr. deželni šolski svet.

Ker se je odpovedal Gangl, se izvoli za dobo do 31. decembra 1918 v c. kr. deželni šolski svet dr. Novak; Ganglu se izreče zahvala za njegovo delo v tej korporaciji. Odobri se poročilo ravnateljstva dekljskega liceja o porabi dotacije za šolsko leto 1914.

Ljubljanski komisijonarji in društvo ljubljanskih postreščkov za zvišanje tarifov.

Glede na prošnjo društva komisijonarjev in društva ljubljanskih postreščkov za zvišanje tarifov se priporoča deželni vladi: Tarifi naj se zvišajo začasno za dobo dveh let, in sicer do 50 vinarjev sedanje tarife

za polovico, do dveh kron za eno tretjino in čez dve kroni za eno četrtino.

Za brezplačno vožnjo ranjencev na električni železnici.

Obč. svetnik Kregar želi, naj občina potrebno ukrene, da se lahko vozijo ranjenci brezplačno vsaj s kolodvora v bolnišnice ali iz bolnišnic na kolodvor, kakor na Dunaju.

Dr. Triller: Se bo ustreglo in pisalo družbi.

Ljubljana naj tudi v hrvaščini ostane Ljubljana.

Občinski svetnik Štefe je opozarjal, da se je v hrvaškem uradnem listu v hrvaškem tekstu uradnih razglasov pričelo rabiti za naše mesto namesto »Ljubljana« »Laibach«. Klub S. L. S. prosi župana, naj tozadevno povzroči dopis na hrvaško deželno vladu, ko pride odgovor, bomo govorili o nadaljnjih korakih. Obč. svetnik Pammer napravlja nekaj medklincev. Obč. svetnik Štefe mu pojasni, da se ne gre za nemški tekst, zato je to izključno slovenska zadeva.

Glede na draginjo

nasvetuje Mlinar: 1. ustanovi naj se vojna prodajalnica; 2. naj se napravi načrt za nasade na mestnem svetu po dunajskem zgledu, 3. naj se obdelajo na Dolenjskem zapuščeni kraji.

Podžupan: Vojna prodajalica je že sklenjena, prostori najeti na Turjaškem trgu. Otvori se že 1. marca. Glede na obdelovanje sveta pa opozarja, da je mestni svet v najemu, a naj gospodarski odsek proučava tudi to vprašanje.

Tajna seja.

Odkloni se prošnja Josipa Olupa za podelitev gostilniške koncesije. — Priporočajo se prošnje: Gospe Betty Lenče, sedaj v Klosterneuburgu, ki prosi za prenos gostilniške koncesije iz hiše št. 15 na Sv. Petra cesti v hišo št. 85 v isti ulici; Franje Hafner, ki prosi za prenos gostilniške koncesije iz hiše št. 14 na Dolenjski cesti v hišo št. 4 na Linhartovi cesti; Marije Bukovic, ki prosi za razširjenje izkuharske koncesije za prodajo kave. — Večina je odklonila priziv šolskega sluga v Spodnji Šiški Jos. Koviča glede njegovega odpusta iz službe. Obč. svetnik Jeglič je opozarjal, da je Kovič že sedem let služil, da ima izborna spričevala šolskih oblasti, da se bo razvila pravda, da je Kovič družinski oče itd. Obč. svetnik Štefe je opozarjal, naj posnema večina deželni odbor, ki je odklonil pritožbo proti preštevilnim provizoričnim uslužbencem na magistratu, češ, da ne gre, da bi bili sredi zime brez kruha. Opozarja tudi na vojni čas. — Dr. Kraigherja se imenuje za stalnega mestnega zdravnika od 1. julija 1914. — Mestnega stavb. praktikanca Matko Mikliča se imenuje za stavb. pristava. — Pri poročilu mestnega užitninskega zakupa o računskem zaključku in proračunu je omenil obč. svetnik Štefe, da mora vsak občinski svetovalec za občino brezplačno delati. Zato predlaga, naj se črta postavka 400 K, katere dobi občinski svetnik Likozar za svoje poročilo. Večina je predlog odklonila. — Blagajničarki v mestni klavnicni Ani Zupan se dovoli radi bolezni dvomesečni dopust in 100 kron podpore.

Roger Casement proti Greyu.

Bivši angleški generalni konzul Roger Casement, rojen Irec, je ob izbruhu sedanje vojne kot irski nacionalce začel iz Amerike širiti propagando za Nemčijo in je pozival Irce, naj se nikar ne udeležijo vojne proti nji. Ob enem je Casement izstopil iz angleške službe in se odpovedal tudi penziji. 29. oktobra se je iz Amerike pripeljal v Kristianijo, o čemer je bil obveščen tamošnji angleški poslanik Findlay. Poslanik se je se tisti in naslednji dan potom svojih agentov obrnil na Casementovega slugo Christensena, ga povabil na poslaštvo in ga ondi skušal podkupiti, da bi svojega gospoda pomagal spraviti v roke angleških oblasti ali pa naj bi ga umoril. Christensen se je navidezno udal, doma pa vse povedal Casementu. Nato se je začela dolga igra med angleškim poslanikom ozir. njegovimi agenti ter Christensenom, ki je pa seveda le navidezno igral svojo vlogo, v resnici pa delal vse po navodilu in zahtevi svojega gospoda. Tako se je Casementu, ki je medtem zbežal na Nemško, po dolgem trudu in zvijačah posrečilo dobiti v roke pisano in podpisano obljubo angleškega poslanika v Kristianiji, v kateri Christensenu v imenu angleške vlade zagotavlja nagrado in oproščenje vsake kazni, ako spravi s poti Rogerja Casementa. Le-ta je nato celo stvar napisal v obtožnem pismu, ki ga je poslal Edvardu Greyu in katerega sedaj priobčujejo nemški listi. Ob enem je Casement vrnil odklovanja, ki jih je svoj čas prejel od angleške vlade.

Naročajte „Slovenca“.

in sicer z vojaško silo. Častnik-stotnik, ki je sedel nekaj časa mirno, pravi: »Veste, koliko bi nas to stalo? Stališče vojakov, gospodje!« Vse je utihnilo. Tudi v meščanskih krogih se tu in tam sliši kratke opombe, ki ne dokazujejo ravno prevelikega vojaškega zaupanja.

Niso pa samo posamezni meščani, ki so odkrito proti vojni, ampak cele stranke in ne ravno najmanjše. Nekaj jih je brezpogojno proti vojni, druge, ki se v patriotizmu lahko merijo z vsako drugo, pa vsaj izjavljajo, da bodo štelj vladji v večjo zaslugo, če se more izogniti vojne.

Da bi pa hoteli iz tujine vplivati na italijansko razpoloženje je pa težko in skoro brezuspešno. Poplava Italije z nemškimi italijansko pisanimi brošurami in agitacijskimi listi je imela škodljiv uspeh. Kajti četudi opisujejo jasno in razumljivo prave italijanske interese, vendar ne vzbujajo nič drugega kakor nevoljo nad tujcem, ki hoče poučevati.

Italijanska vlada seveda pozna interese dežele čisto natanko, ljudstvo pa sodi bolj po čustvih. Razpoloženje, ki ga ima danes največji in najživahnejši del Italije, izvirja iz predsodkov, ki se znajo lepega dne pod utisom gotovega dejstva nenadoma in temeljito spremeniti.

Cerkveni koncert v ljubljanski stolnici.

Prejeli smo kot dostavek (glej »Slovenec« št. 35, str. 2) še naslednje poročilo: Izmed obeh J. S. Bachovih fug je, ne glede na izvajanje, ki je bilo v vsakem oziru dovršeno (posebno lepo je bilo nianci-

ranje proti koncu, v obliki nekega odmeva, kjer bi bil g. izvajatelj lahko in gotovo tudi z večjim uspehom uporabil nekoliko ostrejši in občutnejši kontrast v dinamiki), bolj ugajala prva (d-mol) kot druga (A-dur), in v prvi bolj fuga sama, kakor preludij in konec, ne toliko fuga samo s svojo manj izrazito temo. (Mož, danes prva avtoriteta na glasbenem polju, čigar ime je bil zadnjič tiskarski skrat nerodno spačil, se piše: Hugo Riemann; torej ne, kakor smo pred par dnevi čitali, Rilmann.)

J. B. Lully-jeva »Inviolata« ne zahteva od interpreta samo dobre glasbene izobrazbe, temveč veliko bolj še srčnega verskega čuvstva; skladatelj ni dal s svojo pesmijo pevcu prilike pokazati bravurno tehniko svojega glasu, marveč mu je postavil višji cilj: povej nam in zapoj, kaj čutiš G. Pasiecznyj je pravo zadel; z vso ljubeznijo je pel slavo »Inviolata« in naredil na poslušalce globok vtis. Tenor g. Pasiecznyjskega, po svoji naravi miren in ljubezniv (liričen), se razvije in naraste čez treba do velike jakosti; tudi v številnem zboru se z lahkoto obdrži na višini in da celoti sijaj in polnost. S to prednostjo smo ga občudovali na raznih mestih Perosijske maše. Dragi pevec ostani še dolgo časa med nami in nas s svojim petjem še nadalje vnemaj za svete ideje, katerih nositeljica je tudi naša cerkvena glasba! Cisto smo zadnjič pomotoma prezrli 4. c) točko, V. Gollerjevo: »Maria vom Siege«, za mešani zbor in orgle. Skladba priznanega nemškega skladatelja, nekoliko težka, krepka in jedrnata, polna življenja in kipeča navdušenja. Le žal, da nismo mogli slediti besedilu, dasi je bila sicer vokalizacija in izgovarjava posameznih zlogov razločna in lepa.

Perosijske ime mojstra je občinstvu gotovo še dobro v spominu izza izvajanja

njegovega oratorija: »Il Natale«) mašo preveva nam nekoliko tuj duh. Življenje toplega juga pulzira in slednjem taktu. Tupatam uporabi skladatelj tudi kak koralni motiv in ga uklene (menzuriranega seveda) v takt; včasih se mu zelo lepo posreči, n. pr. takoj začetek v Credo pri besedah »Patrem omnipotentem« in ect. pozneje pri besedah »Et in Spiritum Sanctum«. (Obakrat je motiv privzet iz intonacije — po starem načinu — »Credo in unum Deum«.) Maša je težka in zahteva od pevcev in zlasti od pevovodje mnogo potrpežljivosti pri študiranju in odločnosti pri izvajanju. Izmed posameznih delov, ki so se izvajali (Kyrie, Gloria in Agnus Dei), je, kakor že zadnjič omenjeno, najbolj ugajala Gloria, ki doseže v bujni polifoniji proti koncu višek in z odločnim »Amen« zaključuje močni slavošpev. Zbor se je pod sigurnim vodstvom in poleg umetnega spremljanja na orglah posebno v tej točki izkazal in si zaslužil s tem, da je docela zadostil svoji težki nalogi, obilo pohvale in priznanja.

Toliko se nam je zdelo primerno še pristaviti. Čudil se bo kdo, ko bo čital ta poročila, in rekel mogoče: bilo je lepo, marsikaj, a nič posebnega. Ta je nedvomno obiskal koncert iz zgolj prijetnostnega namena, s tega stališča tudi poslušal in presojal; tak seveda pomena in namena cerkvenega koncerta nikakor ne more prav ceniti. Program koncerta bi bil lahko proračunan na vnanji efekt (dosegljiv z majhnim trudom), toda »ne razveseljovati, temveč boljšati, dvigati vas hočem«, je v tem oziru geslo cerkvene glasbe sploh in cerkvenih koncertov posebej.

Cecilijinemu društvu smo zelo hvaležni za lepo prireditev in izražamo željo, da nam tudi v bodoče prireja cerkvene koncerte.

Velikanski ruski poraz v Mazuriji. — Nad 50.000 Rusov ujetih, 40 topov in 60 strojnih pušk zaplenjenih. — Deseta ruska armada skoro popolnoma uničena. — Avstrijske čete prekoračile Seret.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Odbiti ruski napadi v Karpatih. — V Bukovini prekoračile naše čete reko Sereth. — Večji boji pri Kolomeji.

Dunaj, 16. februarja. Uradno se poroča: Splošen položaj na Rusko-Poljskem in v zahodni Galiciji je nelzpremenjen. Vršili so se le artiljerijski boji.

Na karpatski fronti se ljuto bojujejo. Več podnevnih in ponočnih ruskih napadov na postojanke zaveznikov smo odbili z velikimi izgubami za sovražnika, ki je pri tem izgubil tudi 400 ujetnikov.

Akcije v Bukovini potekajo ugodno. Črto Seret smo prekoračile, Ruse smo med neprestanimi boji potisnili nazaj proti reki Prut.

Južno od Kolomeje, kjer so se razvili večji boji, smo ujeli nad 500 Rusov. Nmemstnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Ugoden potek bojev ob vzhodnopruski meji. — Nemci zasedli Bielsk in Plock.

Berolin, 16. februarja. Veliki glavni stan: Zasedovalni boji ob in onstran vzhodnopruske meje potekajo zelo ugodno.

Na Poljskem severno od Visle smo po kratkem boju zasedli Bielsk in Plock. Okoli 1000 ujetnikov je padlo v naše roke.

Na Poljskem južno od Visle se ni nič bistvenega zgodilo.

Inozemsko časopisje je prineslo pustolovske vesti o nelzmernih izgubah Nemcev v bojih vzhodno od Bolimowa (začetkom februarja). Pribijemo, da so bile nemške izgube pri teh napadih v razmerju z doseženim uspehom majhne.

Najvišje armadno vodstvo.

UNIČENJE DESETE RUSKE ARMADE.

Berlin, 17. februarja. (Uradno.) V devetdnevni pozimski bitki v Mazuriji je bila deseta ruska armada vržena čez mejo in končno v skoro popolni obkolitvi uničena. Krvave izgube sovražnika so zelo močne. Število ujetnikov gotovo daleč presega 50.000. Več kot 40 topov in 60 strojnih pušk smo vzeli ter zaplenili nepregleden vojni material.

Berolin, 17. februarja. (Kor. urad.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 16. februarja zvečer: V devetdnevni pozimski bitki v Mazuriji se ni le ruska X. armada, ki je obstajala iz najmanj 11 pehotnih in težkih konjeniških divizij, pregnala iz njenih močno utrjenih postojank vzhodno od ravnine ob Mazurskih jezerih; marveč je bila tudi vržena čez mejo in je bila končno v skoro popolnem obkoljenju uničevalno poražena. Le ostanki so morebiti mogli pobegniti v gozde vzhodno od Suwalkija in Augustowa, kjer so jim zasledovalci za petami. Krvave sovražnikove izgube so zelo močne. Število ujetnikov se še ni dognalo, a znaša gotovo že veliko nad 50.000. Zaplenjenih je več kakor 40 topov, kakor tudi 80 strojnih pušk in nepregledna množina vojnega materiala.

Njegovo Veličanstvo cesar je bil navzoč med odločilnimi boji v sredi naše bitke tvoreče črte. Zmago so prioborili deli starih vzhodnih čet in mlade za to nalogo privedene čete, ki so se izkazale enakovredne svojim starim preizkušenim tovarišem. Čini čet, ki so morale premagati najtežavnejše vremenske in cestne razmere s podnevnimi in ponočnimi pohodi in z boji proti vztrajnemu sovražniku, so vzvišeni nad vsako hvalo.

General feldmaršal pl. Hindenburg je vodil operacije s starim mojstrstvom; sijajno sta jih izvedla generalni polkovnik pl. Eichorn in general pehote pl. Below.

Najvišje vodstvo armade.

BAVARSKI KRALJ SVOJI ARMADI.

Monakovo, 16. februarja. (Kor. urad.) Kralj Ludovik III. je izdal 15. februarja sledeče dnevno povelje: Ko sem se vrnil s svojega obiska čet, med katerim sem vi-

del večji del svoje armade, me sili čuvstvo, da izrazim svoji vrli armadi svojo zahvalo za njene sijajne čine in svoje priznanje za izborna razpoloženja, v katerem sem jo našel. Preveva me veliko zadovoljstvo glede na hvalo in na spoštovanje, ki se izraža bavarski armadi z vseh strani. Ponosen sem na izvrstni sloves, ki si ga je zopet pridobila v tej vojski. Zaupajoč gledam v bodočnost in se trdno zanašam, da vztraja moja armada v zvestem izpolnjevanju dolžnosti, dokler se naši domovini ne pribori srečen in trajen mir. Ludovik.

NEMCI ZASEDLI LYCK V NAVZOČNOSTI CESARJA.

Berlin, 16. februarja. Iz Lycka poroča: Važen oddelek pozimske bitke v Mazuriji so tvorili boji v in okoli Lycka. Nemškim četam se je v navzočnosti nemškega cesarja posrečilo 14. t. m. vreči sovražnika iz njegovih postojank okoli mesta. Komaj so vkorakali zmagovalci v Lyck, je tja prišel tudi cesar in se zahvaljeval častnikom in vojakom.

11 RUSKIH DIVIZIJ DELOMA UNIČENIH.

Berlin, 16. februarja. »Lokalanzeiger« poroča, da je bilo v zadnjih bojih na vzhodnopruski meji deloma popolnoma poraženih deloma pa uničenih 11 ruskih divizij.

NOBENEGA RUSKEGA VOJAKA NA NEMŠKIH TLEH.

Kristijanija, 16. februarja. Velika nemška zmaga je povzročila, da danes ne stoji noben ruski vojak več na nemških tleh.

NEMCI KORAKAJO PROTI KOWNU.

Genj, 16. februarja. Nek francoski komunikator poroča, da štirje nemški armadni zbori korakajo proti Kownu. Del Nemcev se pomika ob Njemenu, drugi del 30 milj južno ob celi črti Stolupiany (Stalupönen).

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 16. februarja. Poročilo ruskega generalnega štaba z dne 14. t. m. se glasi: Boji desno od Visle se stopnjevale razvijajo na fronti od Mochowa (južno od Sierpe) do ceste, ki vodi iz Mysineca v Ostrolenko. Pri Lycku, Rajgrodu in Grajevu se boji odlikujejo po svoji trdovratnosti. Dalje severno so se umaknile naše čete na utrjeno črto Njemen, potisnjene od močnih nemških sil. Levo od Visle še traja artiljerijski boj. Ob Nidi je od časa do časa sovražni topovski ogenj zelo hud. V Karpatih smo odbili sovražne napade. Vzhodno od Lpukowa smo se polastili sovražnih utrdb pri Smolniku in ujeli 2 astnika in nad 1000 mož ter zaplenili tri strojne puške. Ljuti boji so v teku na fronti Tuchla-Wiszkow in na cestah proti Nadworni.

× × ×

POLOŽAJ NA AVSTRIJSKO-RUSKEM BOJIŠČU.

Budimpešta, 16. februarja. »Pesti Naplo« poroča: Na prelazu Dukla so operacije dobile značaj stoječih bojev. Artiljerijski boji obvladujejo celo karpatsko fronto. Premikanje pehote se vrši le pri Wizkoku in na posameznih višinah z izidom, ki je za nas ugoden.

Naše prodiranje v Bukovini napreduje po načrtu. Posamezne naše čete tabore dva dnevna pohoda pred Črnovicami. Našim četam, ki so se imele boriti z velikanskimi terenskimi težavami je kratek počitek zelo dobro del. Vse vesti, da so se za Duklo, v Galiciji in onstran doline Seret vršile krvave odločilne bitke, ne odgovarjajo resnici.

Ob Dunajcu in Nidi so se ponovili infanterijski boji. Položaj na celi fronti se označuje kot počasno prodiranje.

RUSKA OPUSTOŠENJA V VZHODNI GALICIJI.

Krakov, 15. februarja. Tukajšnji listi priobčujejo po lvojskem »Kuryerju« naslednje podrobnosti o opustošenjih v vzhodni Galiciji: Mestece Rozwadow je popolnoma porušeno; niti ostankov dimnikov ni nikjer videti. Ravno tako so požgani kraji Nisko, Rudnik in Ulanov; dalje Cherczewice, kjer je bil popolnoma porušen in oplenjen tudi grad kneza Lubomirskega. V Tarnobrzegu je zgorelo veliko hiš, mestno hišo in mnogo drugih zgradb so granate težko poškodovale. Nasprotno je ostal grad grofa Tarnowskega, Dzikow, popolnoma nepoškodovan, ravno tako mesto Leżajsk. V Jaroslawu ni videti velikih opustošenj; samo samostanska in Anina vojašnica ter nekaj hiš onstran Sane je

zgorelo. Jaroslavsko predmestje pa je skoro popolnoma uničeno, ravno tako del vasi severno od Jaroslava. V mestu Lubaczowu so hiše na glavnem trgu požgane. Jaworowu so Rusi prizanesli.

RUSKA VLADA V GALICIJI.

Časnikarski urad glavnega poljskega narodnega odbora povzema iz ruskih in varšavskih listov naslednje podatke:

V Galicijo je prišla posebna ruska komisija peterih uradnikov notranjega ministrstva; ta komisija preiskuje cerkvene, narodne, poljedelske in gospodarske razmere v vzhodni Galiciji. Rusi hočejo natančno preiskati razpoloženje prebivalstva, se seznaniti s poljskimi in rusinkimi strankami, posebno jih zanima ukrajinska stranka, gotovo zato, ker jo hočejo najprej zatreti. Resno se misli na reorganizacijo davčnega sistema. Doslej ruska vlada ne pobira v Galiciji skoraj nobenih davkov.

Lvovska rusofilska »Prikarpataska Rusja« poroča, da so vsi višji učni zavodi pod nadzorstvom vojaškega generalnega gubernatorja. Vseučilišče in tehnika je zaprta. Srednje in nižje šole so pod vodstvom nadzornikov, ki so podrejeni vojaškemu gubernatorju. V srednjih in nižjih šolah smejo učiti samo tiste učne moči, ki imajo dovoljenje od nadzornika; ta ima pravico odstraniti vse nezanesljive učne moči.

Zasebne šole so dovoljene le, če se na njih poučuje ruski jezik najmanj po pet ur na teden, in sicer v ruskem jeziku. Vodstvo ljudskih šol pripravlja tla za redno organizacijo ruske državne ljudske šole. Namesto dosedanjih učnih knjig poljske zgodovine, zemljepisja in slovstva bodo tudi v privatnih šolah vpeljali knjige, ki so dovoljene v Rusko Poljski.

Ob koncu januarja je iz Lvova v Petrograd odpotovalo okoli 100 galjskih profesorjev, dijakov, učiteljev in učiteljic, da se bodo udeleževali ruskih kurzov.

Ruska vlada je dovolila, da mesto Lvov najame večje posojilo. Iz tega posojila bodo dobivali bivši avstrijski uradniki po 40 odstotkov njih prejšnje plače.

RUSKA KOMISIJA V VZHODNI GALICIJI.

Krakov, 15. februarja. »Gazeta Warszawska« prinaša poročilo, da se je 28. januarja v Petrogradu v notranjem ministru pod predsedstvom podministra Zolotareva vršila seja komisije, ki se je ustanovila v svrhu, da dá potrebna navodila uradnikom, ki se odposljo v vzhodno Galicijo. Funkcionarji komisije imajo nalogo, da se na licu mesta prepričajo o razmerah in razpoloženju prebivalstva. Dotični ministerjalni uradniki so že odpotovali v vzhodno Galicijo.

RUSI IN RUSOFILI V LVOVU.

Lvovski uradni dnevnik »Vojennoje Slovo« se je preselil iz rusofilske tiskarne »Stavropigijeskega instituta«, ker ni mogel več prenašati oblastnosti lvovskih rusofilov. Po priselitvi je na adresu rusofilov napisal članek, v katerem rusofile opominja, da niso gospodari in osvojitelji Galicije ter jim očitá, da v svojem nastopanju razodevajo suženjski značaj.

SOLE V LVOVU.

Krakov, 15. februarja. »Gazeta Warszawska« prinaša poročilo, da se je 28. janolitehnika v Lvovu za čas vojne zaprti, dokler traja vojno stanje. Ker je pa veliko profesorjev obeh visokih šol ostalo v Lvovu, se je dijakom omogočilo, da polagajo izpite pred profesorji. — V zasebnih ljud-

skih šolah, ki so morale posebej prositi dovoljenja za pouk, se mora poučevati ruščina najmanj pet ur na teden, in sicer se mora vršiti pouk izključno v ruskem jeziku.

× × ×

BOJI V KARPATIH.

Berlin, 16. februarja. »Berliner Tageblatt« poroča: V artiljerijskih bojih na zahodni karpatski črti se je šestim avstrijskim baterijam posrečilo, da so se zastrele v dve ruski bateriji. Do večera sta bili obe bateriji uničeni. Tudi ob Biali, Dunajcu in Nidi se boji nadaljujejo. Ko so Rusi mislili, da so avstrijske postojanke zrele za napad, so naskočili. Avstrijske čete so jih pustile priti čisto blizu in jih potem krvavo odbile. Po odbitem napadu je tekel desentnik Simonič trikrat k sovražnim jarkom in vrgl ročne granate. Desentnik Sama je vdrl v rusko kritje in ujel 70 Rusov, med njimi 31 neranjenih.

MANJŠI BOJI NA UŽOSKI BOJNI ČRTI.

Budimpešta, 17. februarja. »Az Est« poroča iz Ungvarja: Na užoski bojni črti ni nastopila nobena bistvena izprememba, samo na nekaterih točkah je prišlo do prask, ki so se vse končale v našo korist. Za časa teh manjših bojev smo ujeli nad 300 sovražnikov. Naši piloti napravijo vsak dan poizvedovalne polete.

NAŠE PRODIRANJE ČEZ UŽOK.

Budimpešta, 16. februarja. »Az Est« poroča iz Ungvarja: Naše čete, ki so prodirale iz doline reke Ung, se poslužujejo sedanjega ugodnega vremena. Naš položaj v zvezi z uspešnim prodiranjem v Bukovini je vsak dan ugodnejši. Zelo važno je za nas, da smo razstreljeni viadukt Čorbadomba popravili.

× × ×

BOJI V BUKOVINI.

Bukarešt, 16. februarja. Avstrijske čete prodirajo proti Milici in Kolomeji, kjer so se Rusi pred 36 urami umaknili. Rusi so med Rahozi in Kolono zavzeli nove postojanke. Pred Črnovicami so napravili Rusi improvizirane utrdbe, vsled česar sklepajo, da Rusi ne nameravajo brez boja pustiti Črnovic. Tudi za črto Prut se Rusi utrjujejo.

OPUSTOŠENJA V BUKOVINI.

Budimpešta, 17. februarja. »Az Est« poroča iz Burdujenja: Največji del od naših čet osvojenih občin ima žalosten pečat ruske invazije. Deželni predsednik grof Meran je prepotoval osvojene pokrajine in obiskal mesta Kimpolung, Sučavo in Radavc. Vlada se je pobrigala tudi za podporo najrevnejšim slojem prebivalstva. Dognalo se je, da so Rusi veliko krajev barbarsko oplenili. Najhujše so bili prizadeti kraji, kjer stanuje rumunsko prebivalstvo. Proti Rumunom so bili inscenirani različni pogromi, ker je to prebivalstvo najbolj zvesto svojemu cesarju in se ni dalo pregovoriti, da bi vohunilo za Ruse. V masah so bežali Rumuni v Rumunijo, tako da sta bila »Adeverul« in »Dimineaca« prisiljena obsoditi to postopanje Rusov nasproti Rumunom. — Avstrijski upravni organi so pričeli s svojo delavnostjo v občinah in potom lepakov se prebivalstvu naznanja, da so podpore na razpolago. — Rusko umikanje še traja.

AVSTRIJSKE PREDNJE ČETE VKO. RAKALE V ČRNOVICE.

Berolin, 16. februarja. »Berliner Tageblatt« je prejel iz Budimpešte naslednjo brzojavko z dne 15. t. m.: Semkaj so dole vesti, da so prednje avstrijske čete včeraj vkorakale v Črnovice. Rusi so se umaknili onstran Pruta proti Nowoselici.

Zemljevid k nemškim uspehom v vzhodni Prusiji.

DELA POLJSKE SOCIALNE DEMOKRACIJE PROTI CARIZMU.

Krakov, 15. februarja. Socialnodemokratsko glasilo »Naprzod« posnema po poljskem socialnodemokratskem glasilu »Robotnik«, da se poljsko socialnodemokratsko delavstvo aktivno udeležuje akcije proti točasnemu ruskemu režimu. Ker ta čas sodrugom ni mogoče vstopiti v poljske legije, poizkušajo na drugi način oslabilo rusko brambno moč ter hrepene po trenutku, ko bodo mogli v odkritem boju nastopiti proti carizmu. Zaenkrat je akcija predvsem omejena na razdiranje železniških zvez. »Naprzod« navaja po navedenem listu naslednje slučaje, ki so se izvršili v drugi polovici lanskega decembra: 19. decembra je na progi Chelm—Lukow eksplodirala bomba in razdrila progo tako, da je bil promet za več dni ustavljen. — 20. decembra je bil težko poškodovan tir lokalne železnice pri Grodzisku. — V Belzycyah pri Lublinu je bil napaden in oplenen tamošnji poštni urad. V noči od 28. na 29. decembra je bil razstreljen železniški most čez reko Rządzo pri Tluszczy na progi Varšava—Petrograd; deset vojakov, ki so stali na straži, je bilo ubitih ali pa težko ranjenih. Istega dne je imel čez most voziti carjev dvorni vlak; radi izvršenega atentata je izostal carjev obisk v Varšavi. Promet je bil za več dni ustavljen.

× × ×

SPREMENBE V RUSKEM MINISTRSTVU.

Frankobrod, 16. februarja. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Londona, da se potrjuje odstop ruskega ministrskega predsednika Goremykina in imenovanje Kriwošeina za ministrskega predsednika.

× × ×

Goremykin, ki je bil že l. 1906. nekaj mesecev ministrski predsednik, je bil pred letom dni, 13. januarja 1914, kot naslednik Kokowzowa imenovan za ministrskega predsednika. Novi ministrski predsednik Aleksander Vasiljevič Kriwošein je v 54. letu. Dosedaj je bil poljedelski minister.

× × ×

Podrobnosti o velikih bitki v vzhodni Prusiji

Razporedba nemških bojnih sil je bila 7. t. m. ponoči končana. Dne 8. t. m. se je pričelo prodirati proti Johannesburgu. Istega dne popoldne so Nemci zasedli Johannesburg in 57. rusko divizijo, ki se je trdovratno branila, skoro popolnoma uničili. Ostanki divizije so bežali proti trdnjavi Osowiec.

Na nemški strani so se precej močne sile začele pomikati v smeri Pillkallen-Lasdehnen, da bi sovražnika, ki se je nahajal na ozemlju Lasdehnen-Pillkallen - Gumbinen - Stallupönen, z nenadnim napadom v jugovzhodni smeri presenetili in mu zastavili umikanje od Stallupöna proti Kownu.

Med temi operacijami je prišlo do bojev proti 56. ruski diviziji, ki je bila popolnoma razkrojena. Spullen in Jenskisten so Nemci v naskoku zavzele. Ko so Nemci zasedli Pillkallen, so se Rusi sicer umaknili proti Stallupönu, vendar prepozno, ker so močni nemški oddelki dosegli Schirwindt in Wirballen in je bila tako nameravana obkolitev sovražnih sil že izpeljana.

Poročilo opozarja na velikanske napore in hrabrost nemških čet. Obkolitev ruskih čet se je izvršila tako nepričakovano, da je v Kybarti ruska brigada čisto mirno bivala po hišah, ko je bila vas od manjših nemških čet obkoljena. Brigada je bila prisiljena, da se je brez vsakega boja udala. Skupno je bilo 11 ruskih divizij deloma popolnoma poraženih, deloma uničenih.

× × ×

Rusi razstrelili Delatyn.

Budimpešta, 17. februarja. Naša srednja armada karpatskih sil je dosegla stik z obema krili. Bežeči Rusi so Delatyn popolnoma razstrelili.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Boji za strelske jarke.

Berolin, 16. februarja. Veliki glavni stan: Sovražni napadi na strelske jarke pri Saint Elsi, katere smo mi zavzeli, so bili odbiti.

Sicer ni nič posebnega poročati.

Najvišje armadno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Genf, 16. februarja. Francoski generalni štab poroča z dne 14. t. m.: V Belgiji so obstreljevali Nemci kopališče Nicu-

port in naše strelske jarke pri Ypernu. Med Lyso in Aisno se je vršil s presledki artiljerijski boj. Pri Noulette smo z infanterijskim ognjem zadržali sovražni oddel, ki je poskušal priti do naših strelskih jarkov. V Chamagny je sovražna artiljerija kazala na naši fronti pred Reimsom posebno delavnost. Reims so Nemci zopet obstreljevali. Naš oženj na nemške strelske jarke je dobro učinkoval.

Od Argonov do Mosele je dan mirno potekel. V Lotringiji so nemške čete napadle naše oddelke severno od Pont-a-Moussona. Izid boja še ni znan. V Alzaciji je sovražnik pričel ofenzivo skozi do dino Lauche. V Vogezih divja silen snežni vihar.

Poročilo ob 11. uri zvečer: Od morja do Maase ni bilo nobene infanterijske akcije. V Lotringiji pri Pont-a-Moussonu smo izvršili protinapad na sovražnika, ki je zasedel Norroy in neko sosednjo višino. Boj traja dalje. O operacijah v dolini Lauche ni nobenih novih poročil.

Kako je v Ostende.

Rotterdam, 14. februarja. Neki poročevalec lista »Nieuwe Rotterdamsche Courant« je obiskal iz Brüggeja Ostende, ki so ga, kakor se v Brüggeju govori, zasedli zavezniki, a je doznal, da se ni nič izpremenilo. V Ostendu je videl brezštevilno vojakov, ki so jih drugi zamenjali na fronti ob Yseri. V strelskih jarkih se mude zdaj vojaki po 48 ur, da se po možnosti zabrani prehlajenje in protin v tej vlažni pokrajini. Poročevalec je videl, kako je ogledoval neki višji častnik čete, predno so odkorakale v bojno črto. Častnik jih je vprašal: »Ste li pripravljeni, da umrjete?« Slovesno so zaklicali vojaki: »Da!« Nato so zapeli narodno himno. Dopisnik je vpogledal tudi statistiko o opustošenju po angleškem brodogovju na zahodnem Flanderskem. Osobito kraji Westende, Ostende, Middelkerke in Heyst so 25. januarja veliko trpeli. Usmrčen je bil župan v Middelkerkes. V Ostende so porušili hotele Lyon, Majestic, Beau Little itd., v Middelkerke osobito Leopoldov dvorec, Seedeich (9 hiš), hotel Bellevue des Garages in več vil; v Westende 12 vil. Ostendčani prijateljsko občujejo z vojniki nemške mornarice.

Kaj uči obisk 34 angleških aeroplanov nad belgijsko obalo.

Rotterdam, 12. februarja. Obisk 34 angleških aeroplanov nad belgijsko obalo je nudil čudovit prizor, kakor ga se dosedaj na polju zrakoplovstva še ni videlo. V gosti megli je priplavalo po vrsti 34 velikanskih tičev z nepopisno naglico čez preliv »La Manche«. Rabili so za prelet samo 20 minut z belgijskih hribov in višin se je lepo videlo na morje. Letala so se gibala visoko nad morjem megle ter so izginila kmalu v smeri proti vzhodu. Vsi aeroplani, ki so jih vodili najboljši vojaški aviatiki, so vozili bombe. O uspehih tega obiska se še ne ve nič natančnejšega. Gotovo pa je to, da je ta »raid« angleških letal dokazal, da proti aeroplanom streljanje z zemlje nič ne izda, marveč jim je priti do živega samo z enakim sredstvom: z lastnimi letali.

Francoska ojačenja za Vozege.

Genf, 16. februarja. Od 9. t. m. francoska sredozemska železnica ne sprejema več švicarskih tovornih vóz, ker je določena za vojaške transporte. Več pehotnih polkov in ženijjskih bataljonov se je vozilo v smeri proti Belfortu. Kakor pravijo, so namenjeni za Vozege.

Vojna v gorah.

Berolin, 11. februarja. Veliki glavni stan je razposlal listom poročilo, s katerim povzema boje v Gornji Alzaciji v drugi polovici januarja meseca. Poročilo opisuje grozne muke in stradanje, ki so jih morali nemški vojaki, vajeni ravnin, tu prestati v globokem snegu sredi neprodornih gozdov, kjer ne vidiš dalje kakor en meter, brez gorke hrane in drugih potrebščin, izročeni zalezovanju francoskih planinskih strelcev, ki poznajo te kraje in so vajeni gorskih bojev. Poročilo omenja, da so bili francoski strelci oblečeni v črne kozje kože in obdani z vejevjem, mnogokrat skriti vrh drevja, odkoder so streljali, zaradi česar da so doseženi uspehi tem važnejši.

Nov zračni boj pri Belfortu.

Frankobrod, 16. februarja. O zopetnem boju nekega Zeppelinovega zrakoplova s tremi francoskimi letalci se poroča s švicarske meje: Zrakoplov je priletel iz Schwarzwalda in se je peljal v smeri proti Belfortu, kjer so ga obkolili francoski letalci. Zrakoplovci so se obstreljavali 40 minut; letalci niso mogli prileteti nad zrakoplov, ki je končno izginil v severni smeri proti Parizu.

Sovražnikovo letalo nad Kolinom.

Berolin, 16. februarja. Iz Londona se poroča: 15. t. m. je priletelo neko sovražnikovo letalo, najbrže belgijsko, nad Ko-

lin, da obstreljuje nemški vojaški tabor. Na letalo so tako silovito streljali iz stolpov kolinske stolice, da je moralo pobegniti.

Govor Lloyd Georga.

London, 16. februarja. (Kor. urad.) V svojem včerajšnjem govoru v poslaniški zbornici je izjavil Lloyd Georg: Skupni izdatki zaveznikov v letu, ki se konča 31. decembra 1915, ne bodo najbrže nižji kakor 2000 milijonov. Britski delež računamo 100 do 150 milijonov višji, kolikor izda kaka druga velesila. Zavezniki se bore proti vse mobilizirani sili Nemčije z manjšo kakor enotretjinsko silo svoje lastne moči. Govornik opozarja na važnost prepovedi alkohola v Rusiji.

Albanski vpad v Srbijo.

Niš, 16. februarja. (Kor. ur.) Srbski uradni brzojav poroča: V okraju Prizren so včeraj prekorali Albanci v velikem številu mejo. Naše čete in oblasti so se morale glede na sovražnikovo premoč umakniti. Albanci prodirajo v smeri Zapol-Topoljeno-Glavočnica. Sovražniku se je posrečilo, da je podrl na več krajih brzajavne in telefonske črte.

Niš, 16. februarja. (Kor. urad.) Srbski uradni brzojav poroča: Albanski napad pridobiva na razsežnosti. Albanci so zasedli dozda Zapol, Topoljeno, Glavočnico, Vrbnico, Djuri in Vraništem. Uničene so brzajavne zveze med Prizrenom in Djuri kakor tudi med Prizrenom in Vraništem. Albanci prodirajo vzhodno od Djurija in Kuur-Derventa. Sovražnik je v tej smeri zasedel Krstac in Hajč. Ob našem umikanju je postalo za boj nesposobnih 100 mož, med njimi 2 častnika. Brez poročil so še o posadki v Djuri, ki se ni mogla umakniti pravočasno.

Grki vkorakali v južno Albanijo.

Rim, 16. februarja. Iz Korfu poročajo, da so grške čete za artiljerijo prodrle pred Berat v južni Albaniji. Zdi se, da postopajo Grki v soglasju s Srbijo.

Pasič o položaju v Srbiji.

Graški listi poročajo: Kakor znano, je bival srbski ministrski predsednik nekaj časa v Atenah, odkoder se je že vrnil čez Solun v Niš. Pred odhodom je sprejel deputacijo grških častnikov, katerim je izjavil: V nevtralnem inozemstvu pravijo, da se proti meni in kralju plete zarota in da sem jaz ubežal. Moja vrnitev v Srbijo pobije te laži. V moji domovini ne vlada niti malodušnost niti obup. Vsi smo prepričani, da vodimo boj za eksistenco, vendar smo vsi odločeni, da ga z vsemi sredstvi vodimo do konca. Ni res, da bi nas zapuščali naši zavezniki in tudi ni res, da vladajo v Srbiji pomanjkanje in nalezljive bolezni. Živil imamo zadosti in tudi zdravstveno stanje je zadovoljivo. Tudi nam ne primanjkuje vojaštva in orožja.

Kronski svet v Srbiji.

Sofija, 16. februarja. Tukajšnji listi poročajo, da se je v Nišu vršil kronski svet, katerega sta se udeležila tudi ruski poslanik knez Trubeckoj in vojvoda Putnik. Kralj Peter se je izrekel za odstop gotovega ozemlja Bolgariji, nakar mu je Putnik izročil svoj meč in izjavil, da bo odstopil, če se izroči Bolgariji novosrbsko ozemlje, za katero smo prelili toliko krvi.

Ruski poslanik odpotoval iz Bukarešte.

Bukarešt, 16. februarja. V političnih in parlamentarnih krogih je vzbudilo veliko pozornost, ker je ruski poslanik Po-

klewski nepričakovano zapustil Bukarešt in odpotoval v Petrograd.

Razporeženje v Italiji.

Graški listi priobčujejo iz Curiha od 14. februarja: »Giornale d'Italia«, ki piše v prilogi ententi, je prinesel včeraj zvečer uvodnik, katerega reproducirajo vsi današnji veliki laški listi. Uvodnik nosi naslov: »Dolžnost Italijanov« in izjava, da se bliža oni moment evropske vojske, ko se bo morala odločiti tudi Italija. Italijansko ljudstvo čuti instinktivno, da se bliža ugodni trenutek, v katerem se bo odločila usoda domovine. Že mesece so si Italijani v svesti, da sedanja nevtralizacija ni sama sebi namen, ampak samo perijoda pripravljanja vseh sil dežele. Sedaj je čas, ko je treba položaj pravilno presoditi in deželi povedati, da je vsaj duševna mobilizacija potrebna, čeprav ne bo oznanjena vojaška mobilizacija. Dolžnost nam nalaga povedati, da Italija ne sme iziti iz sedanjega evropskega konflikta v svoji sedanji obliki. Italija ne sme trpeti, da mine vojska, ne da se izpolnijo laške zahteve. Če bi hotela Italija ostati nevtralna na nedoločen čas, pravi list, bi to pomenilo ponižanje Italije kot velevalsti. Nevtralizacija veže Italijo roke in noge in vsled tega bo izročena po vojski zmagovalcem na milost in nemilost. — Članek vzbuja v laških političnih krogih veliko pozornost. — S kraljevskim ukazom se pomnoži stanje italijanske armade za enega generalajtnanta in 25 generalmajorjev. Dne 1. marca bodo vpoklicani prvi razredi letnikov 1887 in 1888 pod orožje, in sicer na nedoločen čas. Vpoklic se tiče onih vojakov, ki so služili v obmejnih korih. Razen tega so izdane naredbe, da se poviša stanje rezervnih častnikov in onih teritorialne milice. — Isti list poroča, da stoji na dnevnem redu laške zbornice pač v prvi vrsti samo proračun, da pa je skrbjeno s številnimi interpelacijami, da se otvori debata o vnanji politiki.

»GIORNALE D'ITALIA«.

Milan, 16. februarja. List »Giornale d'Italia« piše, da njegov včerajšnji članek ni bil oficijozen.

KRVAVI SPOPADI MED VOJNIMI HUJSKAČI IN NEVTRALISTI V ITALIJI.

Milan, 16. februarja. V gledišču »Politeama« v Pizi bi moral imeti republikanski poslanec Chiesa na povabilo intervencionistov predavanje. Prekinjen je pa bil s klici nevtralistov: Doli z vojsko! Nastal je strašen hrum in šum. Več oseb je bilo ranjenih. Policija in vojaštvo sta izpraznila gledišče.

IZREDNE POTREBŠČINE ITALIJANSKE ARMADE.

Rim, 16. februarja. Predloga, s katero vlada zahteva 170 milijonov lir za izredne vojaške potrebščine, izvaja med drugim, da so v brambo dežele potrebne izredne odredbe, tako n. pr. različne utrdbene zgradbe, nove oborožitve in še drugi stroški, ki bi jih utegnil zahtevati izredni položaj, v katerega je Italijo potisnila sedanja svetovna vojna. Z ozirom na velike zahteve armadne uprave je finančni minister odločil več drugih predlog.

INTERPELACIJE V ITALIJANSKI ZBORNICI.

Rim, 16. februarja. Doslej so dospele zbornici naslednje splošno zanimive interpelacije: Poslanec Galleuga vpraša zunanjega ministra o nevarnostih, ki prete italijanski pomorski trgovini v nevtralnih in angleških vodah radi napovedane nemške blokade Anglije. — Poslanec Santini vpraša vojnega ministra, ako je vse preskrb-

Nemška infanterija v Prusiji teži osle.

ljeno za sanitetno službo v slučaju vojne. — Posl. Belotti vpraša zunanega ministra, ali je italijanskim podanikom v inozemstvu, zlasti onim v Franciji, zagotovljen nemoten povratak v domovino, ako bi bili poklicani pod orožje, in ali je poskrbljeno za to, da bodo ti italijanski podaniki mogli dobiti iz inozemstva svoje prihranke.

Japonska in Kitajska.

Japonska zapira Evropi »odprta vrata« v ogromno kitajsko deželo. Pred nekaj dnevi smo prinesli japonske zahteve in pripomnili, da ne zahtevajo nič manj kakor konec kitajske neodvisnosti. Japonci so si zbrali kaj ugoden trenutek. Evropa je vsa v vojski in tako ima Japonska prosto roko, posebno ker si misli, da jo njeni najhujši nasprotniki v Aziji kličejo kot zaveznico na pomoč v Evropo. Po naročilu tropskega Japonske vzel Nemčiji kitajski Čingtao in za plačilo hoče sedaj celo Kitajsko. To pa je celo pri njenih zaveznikih napravilo hudo kri, zahteva se jim vidi nezmerna, da roparska in francoski, angleški in ruski listi izražajo bojazen, da bo ta japonska zahteva lahko povzročila konflikte med dosedanjimi zavezniki in spravila Zedinjene države ameriške na stran Nemčije. Amerika namreč ima življenjski interes, da se Japonska ne razširi. Kaj pa Kitajska sama? V sledečem podajamo zadnje vesti:

Kitajska se obotavlja.

Frankfurt, 16. februarja. »Nowoja Vremja« poročajo, da je kitajska vlada sporočila kitajskemu poslaniku, da brez dovolitve parlamenta ne more sklepati o zadnji japonski noti. Japonskega predloga, da bi japonski inštruktorji reorganizirali kitajsko armado in mornarico, kitajska vlada ne more sprejeti, ker je protustaven.

Rječ« poroča: V mnogih kitajskih mestih nabijajo proklamacije, v katerih razglašajo japonske zahteve. Proklamacije pravijo, da hoče Japonska izrabiti evropsko vojno, da anektira kitajsko ozemlja in zato pozivajo vse Kitajce, da rešijo domovino. Rusijo imenujejo prijatelja Japonske. Zelo veliko je upanje v Ameriko. Razpoloženje na Kitajskem je zelo razburjeno. Japonsko časopisje je razjarjeno vsled Juanšikajevoga odpora in zahteva brezobzirnih odredb.

Kodanj, 16. februarja. »Russkoje Slovo« poroča iz Pekinga, da je 18 generalnih guvernerjev in generalov brzojavno naprosilo predsednika Juanšikaja, naj odkloni japonske zahteve. Sporočili so mu, da so kitajske čete pripravljene se boriti za neodvisnost Kitajske. Tudi revolucionarne organizacije južnih provinc so zagotovile vladi svojo pomoč proti Japonski. Vlada prosi ljudstvo, naj ostane mirno. Kitajska odločno odklanja vsako politično koncesijo Japonski.

PREKINJENA KITAJSKO - JAPONSKA POGAJANJA.

London, 16. februarja. (Kor. ur.) »Times« poročajo iz Pekinga: Prekinili so kitajsko - japonska posvetovanja glede na japonske zahteve. Japonski poslanik se brani.

Odhod grškega poslanika iz Carigrada.

Carigrad, 16. februarja. Odhod grškega poslanika iz Carigrada ne pomeni prekinjenja diplomatskih odnosov, vendar je nastopilo zopet prejšnje stanje, ko Grška ni imela nobenega poslanika v Carigradu.

Podmorski boji proti Angliji.

ODGOVOR NEMŠKE VLADE ZDRUŽENIM DRŽAVAM.

Rotterdam, 16. februarja. Nemški poslanik je izročil danes zjutraj v Washingtonu odgovor nemške vlade na noto Združenih držav. Nemčija izjavlja, da namerava še enkrat proučiti nameravane napade na angleške trgovske ladje, če Anglija preneha braniti uvoz živil mirnemu prebivalstvu v Nemčiji.

ANGLEŽI BARVAJO LADJE.

Rotterdam, 16. februarja. Kakor se iz zanesljivega vira poroča, so sedaj tudi ladje angleške družbe Harwich tako prebarvali, da so enake ladjam nizozemske družbe Batavia.

Dnevne novice.

+ Električne naprave na Završnici pričele delovati. Včeraj, ko je naš list že izšel, smo dobili naslednjo brzojavko iz Gorij pri Bledu: Električne naprave ob Završnici z daljnovidni in instalacijami brezhibno pričele danes delovati. Prve žarnice zažarele v Gorjah. Nepopisno je veselje pri našem gospodarsko naprednem in hvaležnem ljudstvu. — Poslanec Piber.

+ **Odlikovana slovenska duhovščina.** Izmed vpoklicanih vojnih kuratov je bilo razmeroma mnogo slovenskih duhovnikov, zlasti s Štajerskega. Naši vojni kurati so se na bojišču izkazali za prave vrstnike slovenskih vojakov-junakov. Vsled svojega jezikovnega znanja so se ravno slovenski vojni kurati izkazali za to težavno službo za posebno sposobne. Razen z madjarskimi in rumunskimi vojaki so slovenski vojni kurati za vse polke usposobljeni, oziroma se v najkrajšem času usposobijo. Zato reflektira vojno ministrstvo, kakor se nam poroča iz popolnoma verodostojnega vira, za službo vojnih kuratov, razen z madjarske polke, za katere vpoklicujejo slovaške duhovnike, le na slovenske duhovnike, v kolikor dopuščajo razmere po posameznih škofijah. To je za pastirsko usposobljenost naše od gotovih strani sicer tako omalovaževane duhovščine pač namerodajnejše in najlepše spričevalo; isto pa potrjujejo tudi zatrdila gospodov vojnih kuratov, da vojaki nobene druge narodnosti v verskih rečeh niso tako dobro poučeni kakor ravno slovenski vojaki. Kdo zahteva še lepšega dokaza za to, da naša požrtvovalna duhovščina izpolnjuje svoje stanovske dolžnosti v polni meri!

+ **Ljudska izdaja »Rdeče knjige«** je ravnokar izšla v hrvaškem jeziku.

— **Odlikovanje.** Nadvojvoda Franc Salvator je podelil g. Antonu Marušiču, c. kr. poštnemu uradniku v Gorici v imenu Njeg. Veličanstva bronasto kolajno kot zasluęe za »Rdeči križ«. Čestitamo!

— **Poziv poljedeljskega minisra kmetom.** C. kr. por. urad razširja: Poljedeljski minister objavlja oklic avstrijskim kmetom, v katerem opozarja, da je od letošnjega pomladanskega dela več odvisno, kakor v letih miru. Vojna pripravljenost armade, in zaupanje državljanov temelji na pridelkih poljedelstva. Pred vsem je potrebno, da ne ostane neobdelan noben košček zemlje. Sade naj se predvsem take rastline, ki služijo prehrani ljudi. Minister našteva pridelke, ki naj se v prvi vrsti pridelujejo, kakor pšenica, rž, itd. Opozarja na pravilno obdelovanje domačih vrtov na deželi in naglašja, naj se z ozirom na velike zaloge sladkorja izdatno omeji pridelovanje sladkorne pese. Priporoča, naj se varčuje s semeni, naj se zemlja dobro obdeli, naj se redno seje in krepko gnoji. Rastline namenjene živežu živine naj se pridelujejo le v tistem obsegu, ki odgovarja stanju živine.

— **Vštevane črnovojniške službovanja.** Na različna vprašanja, kako se bo vštel črnovojno službovanje črnovojniki, ki so rojeni leta 1892., 1893. in 1894. in ki služijo kot črnovojniki pri vojaki, je c. kr. ministrstvo za domobranstvo odredilo, da se službovanje smatra zgolj za črnovojno službovanje, ki se neha s končano vojno. Izvzeti so oni, ki so se po pregledovanju priglasi za asentiranje k skupni vojski ali domobranstvu. Tem šteje službovanje v aktivno službo kot poklicnim prostovoljcem.

— **Bivši drž. poslanec Myslivec** se nahaja v ruskem ujetništvu.

— **Konkurz Centralne blagajne koroških poljedeljskih zadrug.** Odborniki Centralne blagajne so bili v razpravi 16. t. m. oproščeni obtožbe konkurza, ker je postopanje zastarelo.

— **Prepovedano uživanje alkohola vojaškim transportom na železnih.** Vojno ministrstvo je izdalo vsem poveljnikom železniških črt ukaz, ki prepoveduje vsem vojaškim transportom uživanje alkohola. Vojakom se sme z rednimi izjemami ponujati le mineralna voda, limonade in druge brezalkoholne pijače, mleko itd.

— **Na pegastem legarju** je obolelo v naši državni polovici od 7. do 13. februarja

346 oseb. Po dve osebi sta oboleli v Celju in v Gradcu.

— **Umrli** je v Zg. Kašlju posestnik Jožef Mercina, star 96 let.

— **Profesor Jurinič**, bivši rektor sofijskega vseučilišča, rodom Hrvat, je bil obtožen pred nekaj meseci — kakor je bilo tedaj tudi v »Slovenču« in drugih slovenskih listih omenjeno — da je zakrivil nesrečo neke dijakinje, katere se je potem sama utopila v Črnem morju pri Burgasu. Sodno preiskovanje je dognalo, da je on glede vsega tega nedolžen, in zato je bil profesor Jurinič dne 24. t. m. pred sofijsko okrožno sodnijo za nedolžnega izpoznan in popolnoma oproščen. Ker je isti že početkom tega šolskega leta stopil v zaslužni pokoj po več kot 30letni službi kot profesor gimnazije in pozneje na vseučilišču, namerava se v kratkem vrniti v svojo hrvaško domovino. Njegovi mnogobrojni bolgarski dijaki in tovariši mu žele, da bi še mnogo let po preživelih bridkih dneh v poslednjih mesecih in po mnogoletnem zaslužnem delovanju užival mirne čase ter ohranil samo prijetne spomine na Bolgarijo!

— **V ruskem ujetništvu** je nadporočnik Humbert Maurin.

— **Železniška proga od Jesenic do Trbiža** je zaradi zapadlega snega še vedno zaprta in je n. pr. včeraj vozil vlak le do Kranjske gore, kjer imajo snega še sedaj, ko se je že nekoliko sesedel skupaj, 1 m 70 cm visoko. Železniška uprava je odredila vse, da bo promet čimprej odprt. S proge odmetavajo sneg vojaki, možje, dečki, žene in deklice in tudi z najtežjim strojem so ga hoteli včeraj prodreti, pa jim je pri tem stroj skočil s tira. Železniški upravi se mora v tem pogledu priznati, da stori vse, da bo proga čimprej prosta. Nekaj je pa vendar pomanjkljivega. Ako se pride n. pr. v Ljubljani k blagajni ter zahteva voznik listek do Trbiža, se ga dobi, in ko se v Jesenicah presede na drugi vlak, se pelje le do Kranjske gore, potem se mora pa nazaj do Jesenic in zopet na drugi vlak čez Področico v Trbiž. Celo pri blagajni v Jesenicah ne pove nihče, da vlak ne vozi do Trbiža. Izve se le slučajno, kdor je v dvomu, od inspekcijskega uradnika. Takih slučajev je bilo že več in je nujno zeleiti, da bi uprava tudi to spravila pravočasno v red.

— **Eksplodizija v Volčanškem.** Iz Brežic nam poročajo: Včerajšnje poročilo o eksploziji pri Volčanškem je treba nekoliko popraviti, ker je bil poročevalec napačno obveščen. Porušil se namreč ni novi, pred nekaterimi leti prizidani del, marveč južna, proti Brežicam obrnjena polovica hiše, kjer se je nahajala boljša gostilniška soba in zasebno stanovanje Volčanškove družine. Razun hiše je poškodovan tudi hlev, po hišah v sosesčini so popokale šipe, eno okno pa je zaneslo čez sosednjo streho daleč na polje. Pri tej nesreči je našlo smrt pet oseb, katere so izvlekli mrtve izpod razvalin. Te so: gostilničar Ivan Volčanšek, njegova soproga, 19letna hčerka Julika, 16letna rejenka Marija Klobič in hlapec Martin Lapuh, o katerem se govori, da je z lučjo stopil v klet, ki je bila že polna plina, ker je voda prišla do posode, v kateri se je shranjeval karbid za acetijsko razsvetljavo hiše. Tako je prišlo do eksplozije, katero so slišali malone 8 kilometrov v okolici. Poškodovane so pa še štiri druge osebe. Volčanškovi materi je zmečkalo nogi, da so jo morali ta-

koj prepeljati v bolnišnico, manjše poškodbe so dobili natakarka in dva polnička, ki sta isto noč tam prenočila. Za Volčanškom žaluje vsa okolica. Bil je razumen, blag mož, ki je svoje moči posvetil ne le sebi in svoji hiši, katero je povzdignil do velikega ugleda, da je ta gostilna slovela daleč naokoli, marveč tudi javnemu delu, ker je bil občinski odbornik in šolski ogleda občine Zakot. Hiša je sedaj osirotela. Edini sin in dva zeta se nahajajo na bojnem opolu, in da ni prišla starejša hči domov pomagat starišem, bi morali hišo popolnoma tujim ljudem prepustiti. Bog bodi pokojnim milostljiv in tolaži ostale!

— **Povodnji na Hrvaškem.** C. kr. korespondenčni urad poroča: Radi trajnega deževja zadnjih dni je prekorčila Sava brežove. Vas Trnje je popolnoma poplavljen. Veliko hiš stoji pod vodo. Zagreb sam ni ogrožen. Deževati je prenehalo. Zdi se, da ni več nevarnosti večje povodnji.

— **Dunajski svinjski trg.** Na sejem 16. t. m. so pripeljali na Dunaju 10.287 prašičev pitancev; 5314 teh je bilo prignanih prejšnji teden. Ker cene niso primerno padle, so pričeli prekajevalci mesa stavkati. Trije zaupniki so se posvetovali. Ob 3/11. je pozval načelnik prekajevalcev, naj dovolijo za pitane prašiče prve vrste najvišjo ceno 2 K 40 v. za kilogram, a za to ceno prašičev niso hoteli lastniki prodajati. Posvetovanj je bilo veliko, a kupčije se niso sklepale.

— **Obsojena tatca.** Mariborski senat je obsodil 21 letno posestniško hčer Frančiško Bregant na devet mesecev težke ječe, ker je v raznih prodajalnah kradla nabiralnike »Rdečega križa«.

Angleške in japonske ladje obdane z ledom.

London, 17. februarja. (Kor. ur.) Po došli poročilih je več angleških in japonskih ladij popolnoma obdanih od ledu, tako da se ne morejo približati zalivu Pečili. Potom brezžičnega brzojava so prošle živil. Neka japonska križarica iz Port Artura se je brez uspeha poizkušala približati ladjam.

Ljubljanske novice.

Ij Črnovojnojsko pregledovanje v Ljubljani. V četrtek dne 18. februarja t. l. se prične črnovojnojsko pregledovanje v Ljubljani. V četrtek 18. februarja pride k pregledovanju letnik 1891., in sicer ob 8. uri domači, ob 9. uri tuji črnovojniki. V petek 19. februarja pride k pregledovanju letnik 1895. domačih in v soboto 20. februarja letnik 1895. tujih črnovojniki. Letnik 1896. pride k pregledovanju meseca marca.

Ij Postna pobožnost v stolnici. V petek, 19. t. m., se v tukajšnji stolni cerkvi prične vsakoletna postna pobožnost. Vsak petek v postu bo zvečer ob 6. uri križev pot; nato — nekoliko pred pol 7. uro — je pridiga, k sklepu sv. blagoslov. Na veliki petek je pridiga dopoldne po službi božji, t. j. krog 10. ure. Postna predavanja bo imel preč. p. Emil Volbert S. J. o modernem indiferentizmu v luči križa.

Ij Smrtna nesreča. Dne 11. t. m. je v tukajšnjih skladiščih padla težka vreča s fizolom na 58letnega delavca Fr. Zibelnika iz Dravlj, ki je na zadobljenih notranjih poškodbah umrl v nedeljo.

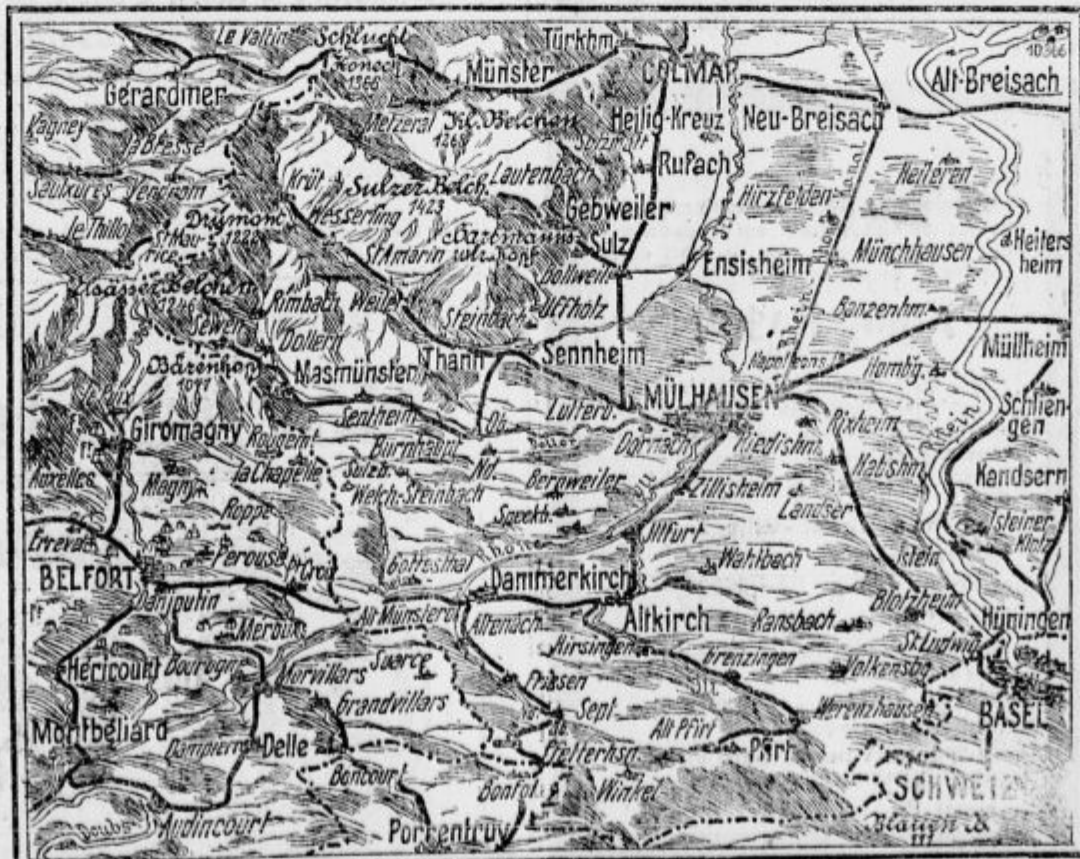
Ij Umrli so v Ljubljani: Marija Štrekelj, zasebnica, 63 let. — Daniel Sattler, sin pisarniškega sluga, 10 mesecev. — Alojzija Skušček, hiralnica, 74 let. — Fran Macor, pešec 97. pešpolka. — Elizabeta Kramar, mestna uboga, 82 let. — Helena Zonta, zasebnica, 85 let.

ZOPETNO VOJNO ZBOROVANJE OGRSKE POSLANISKE ZBORNICE.

Budimpešta, 16. februarja. »Neues Pester Journal« poroča: Ogrska vlada namerava marca zopet sklicati poslaniško zbornico, da odobri začasni proračun in da sklepa o številnih predlogih glede na gospodarske razmere med Avstrijo in Ogrsko. Podaljša se tudi doba poslanških mandatov, ki bi v rednih razmerah potekla julija.

Iz zlate knjige 5. dragonskega polka.

Rezervni četovodja Anton Priberšek je bil pridružen nekemu poizvedovalnemu oddelku, ki je zadel na močno kozaško patroljo, ki je bila vržena. Ob tej priliki je zapazil četovodja Priberšek, da sta dva ruska pešca bežala v neko hišo. Brez povelja je jeznil Priberšek k hiši, kjer je pozval Rusa, naj se udasta, kar sta tudi storila. Naglo izvedeno dejanje je bilo velike važnosti, ker sta oba ujetnika izpovedala vojne stvari. Priberšek se je tudi ob prejšnjih prilikah zelo izkazal. Odlikovan je bil s srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda. — Rezervni desetenik Jožef Česek je bil pridružen neki patrolji,

Zemljevid k bojem v Zgornji Alzaciji.

ki je zašla v silovit sovražnikov artillerijski ogenj. Patrulja se je umaknila, deseterik Česek je obličal v močvirju, iz katerega se je izkopal le s težavo. Ko se je izkopal, je zapazil, da je zabredel v močvirje tudi rezervni deseterik Leisacker, ki ne more s svojim konjem iz močvirja. Česek se je takoj obrnil in je v najhujšem ognju šrapnelov rešil svojega tovariša iz nevarnega položaja. Odlikovan je bil s hrabrostno svetinjo 2. razreda. — Deseterik V. Ferjančič je pri pojezdu patrulje z lastno smrtno nevarnostjo rešil poveljnika patrulje iz močvirja. Odlikovan je bil s hrabrostno svetinjo 2. razreda. — Stražmojster Ivan Abel je prinesel važno situacijsko poročilo v najhujšem ognju v najkrajšem času. Odlikovan je bil s hrabrostno svetinjo 2. razreda. Deseterik Andrej Riegler in Ivan Gajšek sta se vedno prostovoljno javila kot čelna jezdeca in sta s svojim hrabrim zadržanjem dajala lep zgled ostalemu moštvu. Odlikovana sta bila s hrabrostno svetinjo 2. razreda.

Pomladna poljska dela in vojaštvo.

V nekaj tednih bo treba začeti sejati oves in ječmen. Jarina je letos posebno velikega pomena za vojsko in ljudstvo in njen izpad bi bil za vse skupaj težka preizkušnja. Zato je treba iskati sredstva in poti, da se pomladna setev kolikor toliko redno izvrši. Zadnje črnovojniške prebire so pa poljedelstvu vzele zadnje delovne moči; saj niso morali v črno vojsko le posestniki sami, marveč tudi njihovi sinovi in pomožni delavci. Kakor sta se nižjeavstrijski kulturni svet in kmečka zveza na merodajnem mestu prepričala, ni misliti na to, da bi dobili vojaki, ki stoje na bojnem polju, za pomladna poljska dela kak dopust; to je popolnoma izključeno. K večjemu bi se moglo to doseči glede onih črnovojnikov, ki se porabljaajo za lažjo službo ter bi jih bilo mogoče še napreje pogrešati; isto velja o onih, ki so bili poklicani k opravljanju vojne službe in morda tudi o onih, ki so že prekoračili 42. leto in se porabljaajo v varnostni službi. Tudi vojni ujetniki, v kolikor so kmečkega pokoplenja, bi se dali uporabiti za poljska dela; toda tu dela težave vprašanje, kako jih stražiti. Ravnotako bi se dali uporabiti za poljska dela kaznjenci, ki so bili obsojeni na lažje kazni; seveda bi bilo treba pri tem primerne previdnosti. Tudi galiski in drugi begunci kmečkega stanu bi prišli v poštev. Na vsak način treba ta vprašanja v kratkem resno in odločno rešiti. V mnogih kmečkih družinah so ostale doma le ženske s starčki in otroci; vrhu tega manjka mnogokrat tudi vprežna živina za oranje in napeljavno gnoja. Tu treba pravočasno odločne pomoči. Na Bavarskem so v tem oziru mislili tudi na šolsko mladino in naučni minister je že izdal razglas, ki daje potrebna navodila oziroma pooblastila. Na ljudskih in nadaljevalnih šolah naj se v zadnjih razredih odpust iz šole pospeši in skrajša postopanje pri izkušnjah; ostalim učencem naj se da dopust. Ako vsled tega ostane v razredih ali celih šolah premalo učencev, da bi se pouk izplačal, naj se posamezni razredi ali šole zaprejo. Ta določila veljajo tudi za obrtno-nadaljevalne in strokovne šole, v kolikor treba. Ni dvoma, da bi tako odredbo tudi naše kmečko ljudstvo z veseljem pozdravilo.

Lord Churchill o angleški mornarici.

London, 16. februarja. (Kor. ur.) Prvi lord admiraltete Churchill je predložil poslaniški zbornici mornariški proračun. Med drugim je izjavil: Po šestmesečni dobi vojske, ko so se nam predložile nove nevarnosti in težkoče, smemo biti popolnoma zadovoljni z uspehi naporov mornarice. Bili so časi, ko so bila pomočna sredstva mornarice napeta do skrajnosti; kanadske in indijske čete so se vozile v Evropo. Mogočno nemško brodovje se je nahajalo v Tihem morju. Dve mali nemški križarki in dve pomožni križarki je vse, kar je preostalo od nemških priprav za napad na trgovskih cestah, in te se skrivajo. Glede na nemško grožnjo stojimo nasproti vojskovanju, kakršnega še ni nikdar udeležila kaka civilizirana država. Nikakor naj se pa ne misli, da če je napad nenavaden, ni proti njemu mogoča dobra obramba. Izgube seveda doživimo, a ne verujem, da se zadenejo britske življenjske koristi. Naš odgovor mogoče ne ostane brezuspešen. Nemčiji se ne sme omogočiti položaj, da izvede svoj zistem o odkritem umoru in morskem ropu. Popoln povod je, da sodimo: v Nemčiji se čuti gospodarski pritisk, povzročen po angleški mornarici. Nevtralnih ladij nismo ovirali, da so vzdržavale posreden promet z nemškimi pristanišči. Ovirali nismo izvoza nemških izvoznih predmetov na nevtralnih ladijah. Napočil je pa čas, ko se mora preiščevati, če se državi, ki se postavlja s

svojo politiko sistematično izven vseh mednarodnih obveznosti, ne vzame uživanja teh pravic.

Uporno gibanje v Indiji.

Carigrad, 14. februarja. Osmanski Lloyd poroča iz Indije: Na kolodvorih Embala in Kanpur sti bili dne 19. decembra in dne 29. januarja vrženi bombi na vlak, v katerem so sedeli Angleži. Veliko oseb je bilo ubitih.

V Hongkongu se je uprl nek bataljon, ko so ga ravno mislili odposlati v Evropo. V Puni se je pojavilo revolucijsko gibanje. Več oseb je ustreljenih. V Kalkuti so Angleži sklicali ljudski shod, ki je povzročil velike nemire. Pri spopadu s policijo so bili ustreljeni trije nacionalisti in nato pobitih 14 angleških policistov. Več ugodnih Indijcev so Angleži javno usmrtili. Tudi v Benaresu so se pojavili znaki upornega gibanja.

Bivši rimski župan v Ameriki.

Rim, 16. februarja. Iz Newyorka se poroča: Bivši rimski župan Ernest Nathan je došel v Washington, kjer ga je sprejel predsednik Wilson. Iz Washingtona odpotuje Nathan v San Francisco k otvoritvi italijanskega oddelka na tamošnji svetovni razstavi. Italijanska vlada je Nathana imenovala za svojega uradniškega zastopnika na svetovni razstavi v San Francisku.

Iz vojne.

Legijonar ujel svojega lastnega očeta.

Krakov, 15. februarja. »Kuryer Codzienny« poroča iz bojev v zapadni Galiciji naslednji epizodo: Ko je oddelk poljskih legionarjev ujel večje število Rusov, je eden legionarjev med ujetniki spoznal lastnega očeta, kmeta iz Ruske Poljske, ki je bil uvrščen v rusko vojsko, medtem ko se je sinu posrečilo pobegeti, nakar je vstopil k legionarjem.

Vojni jetnik obišče umirajočo mater.

Basel, 14. februarja. Iz Sv. Gala (St. Gallen) poročajo, da je neki francoski vojak, ki se nahaja v nemškem vojnem jetništvu, zaprosil cesarja Viljema, da bi smel obiskati svojo mater na smrtni postelji. Cesar mu je to dovolil, vojak se je podal na Francosko, kjer mu je mati te dni umrla, sedaj se pa povrnil v ujetništvo.

Getzemani in Golgota. Premišljevanja britkega trpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa. Poslovenil Fr. Ks. Steržaj. Založila Katoliška Bukvarna v Ljubljani. Cena knjigi v platnu z rdečo obrezo 2 K 60 v.; šagrin, zlata obreza 3 K 60 v. — Ta krasni molitvenik s premišljevanji o trpljenju Gospodovem se je zelo priljubljen slovenskemu ljudstvu radi krasnih premišljevanj, katere obsega in ki obvladajo človeško dušo z največjo silo. Ravno premišljevanje je potrebno in velike koristi za vsakega kristjana, in kdor bo pridno prebiral pretresujoča premišljevanja o Gospodovem trpljenju, katera obsega ta molitvenik, bo deležen velike duhovne milosti. Posebno ob resnih dnevih svetega postnega časa in osobito ob uri preizkušnje, ko občutimo med seboj britkosti in resnobo človeškega življenja, bomo vzeli v roke to knjigo Gospodovega trpljenja s tolažbo v srcu in črpali iz nje uteho, katere bi med svetom iskali zastoj. Knjiga je razdeljena tako, da nudi za vsak dan po dve premišljevanji; zadostuje pa, da vzamemo na dan samo po eno premišljevanje.

Z žalostnim srcem naznanjamo svojim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš predobri oče, oz. stari oče, soprog in tast gospod

Franc Pograjc

posestnik

včeraj ob 1. uri pop. po kratki in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočega v starosti 56 let mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb se vrši v St. Ruperta 18. m. ob 8 uri zjutraj.

Št. Rupert, Dol. - Celje, 17. februarja 1915.

Jožefa Pograjc roj. Gospodarič soproga.

Franc Pograjc, glav. poverj. Vzajemne zavarovalnice in.

Zofija Pograjc roj. Kovačič sinova.

Marija, Valerija, Bogomila, Stanislava, Frančišek vnuki.

356

Dve stanovanji

vsako obstoječe iz 2 sob, kuhinje in pritliklin, se odda tako ali za februarjev termin v II. nadstropju. Vpraša naj se v Židovski ulici št. 1, I. nadstropje.

Odda se za majev termin

stanovanje

obstoječe iz 2 sob, kuhinje in pritliklin, mirni stranki. Kje? pove upravništvo lista pod št. 309.

Redka prilika!

Lepa moderna oprava za špecijsko trgovino se radi preloži po ceni proda. Pismena vprašanja na pošt. predal 121.

Med

zlatorumen trčan, zjamčeno čist v dežicah s 4 1/2 kg vsebine razpošilja po K 8-50.

Čebelarna 3944
Ilirska Bistrica.

ORGANIST

(cecilijane), star 30 let, oženjen, vojaščine prost, z dobrimi spričevaji, sprejme tozadevno službo v kaki večji župniji. Event. sprejme tudi službo cerkvenika. Zmožen je voditi godbo na pihala in godala, tamburico itd. — Nastopi lahko s 1. marcem t. l. — Blagohotno ponudbe sprejema uprava tega lista pod »Trezen organist 355.«

Kuharica

vajena vsakega dela ter gospodinjstva, ki ima vso hišno opravo za župnišče, želi stopiti v službo h kakemu č. g. duhovniku, ki si še ni nabavil hišne oprave. — Naslov pove iz prijaznosti uprava lista pod št. 353.

Na prodaj imam večjo množino

Brinjevega olja

Cena po dogovoru. — JERNEJ POJE, Vrhnika, p. Staritrg pri Rakeku. 354

Zanesljivega

zidar. polirja

išče takoj stavb. podjetnik J. Könl, Ljubljana, Marmontova ulica 16. 345

Kranjska deželna podružnica v Ljubljani

n. a. dež. življ. in rentne, nezg. in jamstvene zavarovalnice

sprejema zavarovanja na doživlje in smrt, otroških dot. rentna in ljudska, neškodna in jamstvena zavarovanja.

Javen zavod. Absolutna varnost. Nizke premije.

Udeležba na dividendah pri življenjskem zavarovanju že po prvem letu: Stanje zavarovanj koncem leta 1913. K 170.217.149—
Stanje garancijskih fondov koncem leta 1913. K 43.424.496-17
V letu 1913. se je izplačalo zavarovancem na dividendah iz čistega dobička . . . K 432.232-66

Kdor namerava življenjsko zavarovanje, naj se v lastno korist obrne do gori imenovane podružnice. — Prospekti zastoj in poštine prosto.

2171 Sposobni zastopniki se sprejmejo pod na ugodnejšimi pogoji.

Naznanilo.

restavracijo „Pri lipi“

Pričakujoč obilnega obiska se blagohotno priporočam cenjenim gostom iz mesta in okolice, zagotavljam vedno točno postrežbo z najboljšim vinom in okusnimi jedili. — Najodličnejšim spoštovanjem

Julija Albert

restavraterka „Pri lipi“.

Išče se k boljši rodbini služkinja

20 let, dobrega značaja in z dobrimi spričevaji. Več pove uprava »SLOVENCA« pod št. 329.

Francosko žganje

z mentolom, steklenica po 50 vin., proti revmatizmu, glavobolu, protinu itd. razpošilja po povzetju 3276

Osvald Dobeic

Ljubljana, Martinova cesta 15.

Preprodajalci dobe popust.

se oddajo zaradi zapoznele sezije s 50 % po-pustom pod normalno ceno.

se oddajo zaradi zapoznele sezije s 50 % po-pustom pod normalno ceno.

Benedikt & Co., Ljubljana.

Blagajničarka

oziroma kontoristinja slov. trg. tečaja, zmožna slovenske in nemške korespondence, strojepisa, slovenske in nemške stenografije, išče primerne službe. Naslov pove uprava tega lista pod št. 341.

Povečane slike

do naravne velikosti, kakor tudi oljnate portrete na platno izvršuje umetniško po vsaki 3409 fotografiji 3409

DAVORIN ROVŠEK

prvi fotografski in povečevalni zavod v Ljubljani, Kolodvorska ulica 34a.

Lepo, zračno stanovanje

obstoječe iz dveh sob, kuhinje, predsobe, jedilne shrambe in pritliklin se odda za maj. Kje, pove iz prijaznosti uprava tega lista pod št. 323. 323